کرشن لال شاستری سونی

کشن لال

	ਮੰਤਵ	ਵੰਡਣ ਦੀ ਮਿਤੀ	ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਰਕਮ
1.			
2.			
3.			
4.			

8. ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ
(ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ)

10.

	ਸਾਲ	ਮੰਗ	ਵਸੂਲੀ	ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				

ਸੰਖੇਪ ਵਰਨਣ, ਅੰਕੜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ।

حسب ضابطہ رجسٹری کرائی گئی ہے

بعون صناع مکین و مکان و فضل خلاق زمین و زماں

حمد و ستائش خداوند آفریں کہ دریں زمان سعادت اقتران نسخہ منیفہ مسمی بہ

کرشن لیلا منظوم

مصنفہ منشی کشندیال

بزبان پنجابی

۱۸۹۸

حسب فرمائش رائے صاحب منشی گلاب سنگھ اینڈ سنز تاجران کتب لاہور

در مطبع مفید عام واقع لاہور مطبوع گردید

سری کرشن دیو جی آئینہ کرشن لیلامت سمت البہار مصنفہ حقیر کشندیال ولد ایلم منشی

درشنا گنیش جی

اوّل سمرئے نام گنپت گنیش	توہی کاج کرتا جگت کے ہمیش
توں سُکھ دے ہمیشہ نالے رزق بیش	کشندیال سرپن پڑا کٹ کلیش

درشنا نرائن جی بیت اوّل مشتمل بر ۱۲ مصرعہ

سرجامی ابناشی تے کرشن توہیں ہی سبھ ترلوکی دھیائیں	سرب بیاپی گوبند گوپال توہیں نبر زمیں تے جنگل سماسائیں
ہیں تُو جگ کا دستے آددیو ار بیا پھر دے وچ سماسائیں	ہری رام توہیں ہری کرشن توہیں پرمیشر توں ہے خوب سائیں
مچھ جگدیس نرائن توہیں توں بے انت ناہیں انتہا سائیں	نرنکار نشنو نرشنگ توہیں ہور گھیر تے گردھر سداسائیں
نت نہ آوندا انت تیرا جنگل بحر سمند نداسائیں	پار برہم تے جوتی سروپ توہیں بھگت وچھل تے جگت تراسائیں
پ نردکھ اچل توہیں لیا مگن ہے روپ کہاسائیں	الے اللہ رحمان رحیم توہیں توہیں ہیں یزدان خداسائیں
در کریم رحیم توہیں تے ہر دل رازی سماسائیں	روگار کریدبان توہیں داتا فلک بے تھم ٹکا سائیں

رازق رزق رساں ہر شے دا توں اتے ہر تے فرما تو سائیں
وحدہٗ لاشریک حکیم توہیں تیرا ہے نواس ہر جا سائیں
مہر ماہ انجم تائیں نور دیکے دتے فلک دے بیچ ٹکا سائیں
ہور فیل تے بشر حیوان توڑی روزی ہر نوں دیں پہنچا سائیں
اتے آد جوگاد تے اول آخر تیرا جلوہ رونما سائیں
اتے جم گنیش تے شیو برہماں تیری کردے نت ثنا سائیں
کل بشر حیوان سبھ حکم اندر ہور شاہ گدا وزرا سائیں
رہیں گیان اگیان توں دور سدا پن پاپ کچھ لگا سائیں
تے بے بصیر ضعیف تائیں روزی ہر نوں دیں کھوا سائیں
[illegible]یاں ہیں بے وسیلیاں دا دیویں سنیاں بخت جگا سائیں
نمسکار سوامی نمسکار سوامی عجز عاجزی کراں ادا سائیں
کانشی رام دا حسب دی تنخواہ ربا جلدی جلد روزگار بنا سائیں
[illegible]تم جیہر بیلا دچھڈا ایہوئی اتے پاونڈواں ہیوں سہا سائیں
[illegible]ندن کھائے سودامان وی جب سیتی رکمن دے آیئں سنگ لا سائیں
[illegible]تاں نال آہلیا تاردتی دکھ بکھ دے دتے وٹا سائیں
[illegible]سے مہر کیجے وقت دیر نا ہیں بینوں خوش آواز سنا سائیں
[illegible]ہی وی حاد حصول کیجے غم درد بھی دے مٹا سائیں
[illegible]تاں نال دیکھاں شادی تیرا اندی منگاں ایہے ہاتھ چا سائیاں
[illegible]کرم وی جلد نگاہ ربا مہر غم تے درد ونجا سائیں
[illegible]حش کردیاں مول نہ سنگدا ہیں بھیکو دیچ کاسے تیرا پا سائیں
[illegible]روز حشر کولوں سدا خوف آوے روح ہے بہے وچ ترسا سائیاں

مسبب الاسباب علام توہیں اتے حاکماں حکم فرما سائیں
تیرا روپ نہ رنگ نہ جسم کوئی توں ہیں لاثانی یکتا سائیں
قدرت نال جہان آفرید کیتا زمیں آپ تے دتی بچھا سائیں
بے پرواہ بے انت نہ انت آوے تیرا انت نہ آوندا کا سائیں
شرق غرب جنوب شمال توہیں جنگل ہور سمند دریا سائیں
مہر ماہ انجم تیرے حکم اندر ہور پیر فقیر امرا سائیں
ہر ہر اندر تیرا نور جلوہ ایہا ہر دے وچ دیکھا سائیں
قدرت نال جہان بنا دتا کئی پیر تے کئی برنا سائیں
اتے سارقاں عاصیاں دے روزی اتے کریں ہمارے دوا سائیں
بادشاہ نوں کریں کنگال یا عاجزاں چھتر جھلا سائیں
میں نہ مان نہ تران نہ زر زاری عاجز ہو کے منگاں دعا سائیں
جیویں دھرو پتا دے ساتھ مہر کیتی گیج تند دے تو لیا چھڑا سائیاں
کیتی مہر اجامل تے بہت بھاری بیڑ ہیلنی دے لیے کھا سائیں
سیتا پھیر آوردہ دے وچ آندی راون ماریا بیچ لنکا سائیں
ایویں مہر کیجے کانشی رام اتے در رزق ہمیش کشا سائیں
وگے رزق دا پھیر دریا ایویں جیویں وقت ابا اجدا سائیں
رکھیں قائم میری توہیں خاندانی شرم بھرم تے ہور حیا سائیں
نہیں کرم تیرے کولوں دور ربا جلدی جلدی غم ہٹا سائیں
توہیں ہیں نمانیاں مان ربا توہیں ہیں حکیم دانا سائیں
عاجز ہو ہیں تینڈڑے در دا گا بخش ہمینڈڑی سبھ خطا سائیاں
بخش دئیں توں عیب گناہ میرے اگاں نہ ٹیش مول بنا سائیں

وقت مرن دے نہ عذاب اوہنیں لکھیا بد بھی دئیں بدلا سائیں
کریں غیر دا نہ محتاج ربا رکھیں امن امان اعضا سائیں
ظالم ظلم توں دئیں امان ربا دکھیاں مردا نہ جفا سائیں
مستر البہار بھی نام اس دا پڑھدیاں ہووسی خوش طبعا سائیں

زندگی نبات نہ درد بخار ہووے کوئی دکھ نہ کرے دکھا سائیں
ویکنٹھ اندر کریں جا میری اعلیٰ جنت بھی کریں عطا سائیں
کرشن لیلا بھی میں بنان لگا کر نطق زبان صفا سائیں
کشنداسیاں دی عاجزی تدہ اگے میتھے کرم دا مینہ برسا سائیں

درشنا سری دیوی جی بیت دوئم مشتمل بر ۳۷ مصرعہ

توہیں آد جوگادی بھگوتی ہیں توہیں شیر دی ہیں سوار دیوا
لکھشیر تینتیس تے ہور عابد تیرا جپدے نت دربار دیوا
اتے آدم تے ہور فرشتیاں دی اتے راکھشاں دی سردار دیوا
انہیاں تین تے اوتریاں نت دیویں تیرے فضل دی گٹی ستا دیوا
سوہے کپڑے ہتھ ترشول ماتا جگت تار دیوا جگت تار دیوا
جم کنند گتند ہرپ بھی کرن استت نارد کرے ستت بار بار دیوا
تیرا بل نہ کوئی سہا سکے راکھش دیو جاندے سبھ ہار دیوا
دیویں ہردی آس پوجا ماتا ڈبے بیڑیاں نوں لاے پار دیوا
تینوں سیوندے پیر فقیر راجے اوکھے وقت تے کم دشوار دیوا
کر فضل دی آپ نگاہ ماتا بخشن ہار دیوا بخشن ہار دیوا
عاجز ہو ماتا تیرے سرن آیا ہر وقت ہوویں مددگار دیوا
اب مہر کیجے وقت دیر ناہیں اس دا مطلب بھی دے سنوار دیوا
پھر گھر میرا زرنال جلدی ہووے عیش دی خوب بہار دیوا
کم بیش ہوون جیکر حرف میرے بخشن ہار توں آپ غفار دیوا
عجز گراں میں پیش بھی عاقلاں دے کیتا ناہیں اظہار دیوا

برہماں شیو ناردا تے ہور منی استت کردے نت دوار دیوا
اتے زمین آسمان سورگ اندر چوداں بھون بھی تیرا پسار دیوا
راجہ پرجہ امیر وزیر سارے سرن آوندے نت تہار دیوا
توہیں بھگوتی خاص ہیں وشنو دیوی گل پھولوندا ہار [illegible]
کوٹ کانگڑے وچ نواس تیرا آون سنگتاں کرن دیدار دیوا
کون جاندا شان بھی تیندڑی نوں تیرا وشنو نال پیار دیوا
توہیں ایشیری ہیں شیوا ماتا ہری مدد ہوویں ہر کار دیوا
عجز عاجزی بہت اداب سیتی نمسکار دیوا نمسکار دیوا
توہیں ہو سیلیاں ماں ماتا کریں عاجزاں مہر بسیار دیوا
جو سرن آوے تینتھیں پھل پاوے کر فضل میتھے بیشمار دیوا
کانشی رام تے کرتوں مہر ماتا بنیا رہس ہمیشہ روزگار دیوا
ارجن داس تے کرتوں فضل ماتا علم وچ ہووے ہوشیار دیوا
طاقت دے توں شعر بناونے دی گراں لکھ توں جو وچار دیوا
کم و بیش میرے حرف تواں ماتا فضل کرکے دیئیں سنوار دیوا
طعنہ مارنا کم نہ عاقلاں دا لین دل تے بھار سہار دیوا

بشر عیب کولوں کوئی نہیں خالی جو ہیں خار کولوں اشجار دیوا
رکھیں امن امان اعضا میرے عاجز تائیں نہ کریں لاچار دیوا
کریں نہ محتاج تواں غیر سندا دیویں کرشن دے نال پیار دیوا

کرشن لیلا دا ہویا بھی شوق مینوں مشہور کریں ہر یار دیوا
غم دور کریں دشمن چور کریں سر دشمناں دہیں اُکھاڑ دیوا
برے کماں توں لیئں ہٹا ماتا نیک کمان وا کریں چمکار دیوا

کشندیال دی عاجزی تدہ اگے مینوں بخش نہوسی رنہار دیوا

دربیان حسب حال خود پیش نراین جی گوید بیت سیئم مشتمل بر مصرعہ

سن عجز تے داد فریاد میری توہیں ہیں بھی فیض رسان گردھر
تیرے باجھ کرے کون دستگیری توہیں ہیں نمانیاں مان گردھر
دم دم کریں میری خبر گیری نہ کوئی زور میرا ستاں ان گردھر
[illegible]اں ساللاں دی ہوئی تکلیف مینوں کراں دکھاندی بیان گردھر
[illegible]ور جو رکیتا اُتے بہت میرے اس دور توں دے امان گردھر
دھنے جٹ نوں وتا دیدار تینوں انیویں ہو میتھے مہربان گردھر
جیویں مہر کیتی نال پانڈواں دے انیویں ہو میتھی قربان گردھر
میری ولی مراد حصول کیجے خوشی بخش مینوں جاودان گردھر
کانشی رام ارجن دوہیں جیو تے تاراچند گوپال کلان گردھر
کانشی رام فرزند دے لاگ آکھے کرشن لیلا دا کیتا بکھیان گردھر
کر مہر دی آپ نگاہ اس تے دیر کر نہیں ذیشان گردھر
زندگی وچ دیکھاں شادی تینیں دی دولت دنیا خود حشمان گردھر
رکھیں شاخ در شاخ اولاد میری جتنے تیک زمین آسمان گردھر
روز حشر کولوں آوے خوف جیندا اس روز کولوں حیران گردھر
بخش سبھ گناہ تقصیر میری کیتا نہیں کوئی [illegible] گردھر

روز شب گذرے مینوں غم اندر توہیں ہو میرا نگاہبان گردھر
توہیں ہیو سیلیاں عاجزاں دا مشکل کریں توں سبھ آسان گردھر
تیرے کرم سیتی وچ دنیاں دے کیتی خوشی بہار وطان گردھر
اک بیٹھ منجی اُتے حکم کردے اک ہتھیں پکا وندے نان گردھر
ولو لیکے گھیر دے دوکھ مینوں سکھ ہو گئے نسیان گردھر
تام دیوے کیتی ہتھیں گل کاری انیویں ہو میتھی شادمان گردھر
تیرے باجھ نہ ہور پناہ کائی توں ہو میرا پاسبان گردھر
ہیں چار فرزند بھی بخش تیرا دو چھوٹے تے دو جوان گردھر
کانشی رام ارجن اُتے مہر کیجے ہوون جگت اندر حکمران گردھر
کر جلد روزگار دلخواہ اس دا ہو آپ اس دا نگران گردھر
رہن خوش ہمیش فرزند میرے خوشی نال وسن آبادان گردھر
جیویں وقت آبا اجداد دولت وگے زر دا انیویں عمان گردھر
کیتا کم نہ نیک میں عمر اندر عمر گذری وچ عصیان گردھر
موہ لوبھ بھولایا نام تیرا گذری عمر میری رائگان گردھر
[illegible] گردھر

کراں بندگی زندگی وچ تیری سر ہے تیرے آستان گُردھ
زندگی وچ نہ درد بیمار ہووے کوئی دُکھ نہ کسے دُکھان گُردھ
کشندیال منشی بھی نام میرا وطن وچ ساہیوال مکان گُردھ
لیلہ رام منشی بھی باپ میرا سبھے منشیاں وچ پردھان گردھ
ہے ست بھرائی بھی نام ماتا جس بخشی ہے بند دی جان گردھ
مہرہ ذات تے قوم داکھتری جی پرت جتیلے وٹے بتان گردھ
مشہور محلہ بھی منشیاں دا نیک مو تے نیک نسوان گردھ
سکھی وسے محلہ بھی منشیاں نداز امن امان دوران گردھ
میاں حیدر حکیم سی دوست میرا ہویا جنت نوں رہے وان گردھ
سنوب تعریف ساہیوال سندی شہر وانگ بہشت نشان گردھ
اروڑے کھتریاں تھاں وسن بہت اتھے آپس وچ بھی میل ملان گردھ
دھرم کرم اندر ہندو رہن سدا سیوا کردے کرا شنان گردھ
کرن ٹہل مسافراں عاجزاں دی جاندے صدبلہا قربان گردھ
برہمن اُٹھ سویلڑے کرن پوجا نت پڑھدے بید پران گردھ
کتے میٹھی تے سیب انار آڑو کھاندیاں آنوندی لذت ڈہان گردھ
لہندی طرف دریا فرسنگ پینڈا جہلم بول دے نال لسان گردھ
گویا شہر ساہیوال بہشت ثانی ہے وطن بھی وطن ہنان گردھ
رام داس گھرانے دا سنت پورا ہو پیر فقیر جنیدان گردھ
بشیر عیب کولوں نہیں کوئی خالی عیب کرن میرے پنہان گردھ

رکھیں امن امان اعضا میرے کریں نہ محتاج انسان گردھ
تیرے سرن آیا تیرے سرن آیا میرا حال بھی تینوں عیان گردھ
رام سنگھ منشی بھی جد میرا مشہور بھی وچ گیان گردھ
اس دے علم کولوں بہت علم پایا لیا سخن بھی خوب پچھان گردھ
رہن سرگ اندر والدین میرے جہڑا ہے وکنیٹھ بوستان گردھ
گردو بابا پرا گابھی ہے میرا جس دا رکھاں میں نت دھیان گردھ
آس پاس وسن ساڈے نال رہن نیک چلن تے نیک گذران گردھ
رہن خوش عزیز بھی دوست میرے نال ہین تے کرم یزدان گردھ
غلام محمد سپر اُس دوست سندا رہے خوش بھی آہ دوان گردھ
برہمن کھتری شہر روڑیاں دا اہور وسدے نے مسلمان گردھ
وسن مرد دانا شکیل بہا نرم طبع تے خشک زبان گردھ
دھرم سال شیوالیاں کران پوجا دلوں خوش سی ہنکار ونجان گردھ
ہندو پڑھن بشنٹ تے سنن گیتا مسلمان بھی پڑھن قران گردھ
وگے گرد چوفیر ساہیوال نالہ بر لب اسدے درختان گردھ
کوچے وچ بازار دے فرش سوہے اک چونک بھی وچ میان گردھ
ضلع شاہ پور تے رج انگریز دا ای کوئی ظلم نہ زور زوان گردھ
روچی رام بابا بھلا سنت دسے بید سی صنا دا تکیہ جان گردھ
طعنہ کرن نہ شعر بھی نال میرے میں آہا حقیر نادان گردھ
میرا غم تے درد و بیمار با خوشی بخشئے وچ جہان گردھ

نہیں کرم تیرے کولوں دور رہا بھر گھر میرا دہان گردھ
کشندیال دی عاجزی تدہ اگے سنتہ بار ہے میرا لالان گردھ

دربیان حکمرانی وجور وستم نمودن کنس بر رعیت و بر برہمناں و عابداں و زمین رفتن نزد برہما و رجوع کنس و برہما رفتن بمعہ زمین نزد نرائن جی بیت چہارم مشتمل بر ۴۰ مصرعہ

زمانہ سلف میں ایک پرتاپ والہ راجہ یدو بھی نام سدواوندا جی
اس دی شاخ در شاخ اولاد اندر وسدیو بھی راجہ کہاوندا جی
متھرا شہر اندر اگرسین راجہ دختر دیو کے نام رکھاوندا جی
اگرسین عمر اندر پیر آہا پسر کنس نوں راج بتاوندا جی
جدوں کنس ہویا حکمران راجہ صوبہ چا وسدیو بناوندا جی
روز ہووندے پاپ گناہ بھاری چھوٹھ زمین نوں بہاؤ دولاوندا جی
کوئی پوجے نارائن نہ دیوتا نوں کنس حکم بھی یہ فرماوندا جی
گئے دیوتے چھوڑ بہشت تائیں جدوں کنس شہ عدل کماوندا جی
گاں بنکے آئی میں پاس تیرے بار پاپ دا نت ستاوندا جی
برہماں زمین نوں نال ہمراہ لیکے وشنو پاس بھی جا پہنچاوندا جی
دوارپالاں نے جائکے عرض کیتی برہما آیا ہے ملن تُہاں آوندا جی
برہمے جائکے دیکھیا وشنو نوں تکیہ لا کے بیٹھے سوہاوندا جی
کرت مکت تے شنکھ بھی جیکر گدا بن مالا نوں گل بھی پاوندا جی
راست چپ کرن چار بید ستت شام رنگ بھی پیا دکھلاوندا جی
ہویا پاپ دا بھار زمین اُتے عابد پیر فقیر لرزاوندا جی
کون کرے سہاتیا باجھ تیرے کون رُدتے دُکھ ونجاوندا جی
جنم گھر وسدیو دے دہار ساں میں وشنو بھی خوب سمجھاوندا جی
جنم جاواں دی کل ہوگ میرا شیش ناگ بھرا کراوندا جی
اس دے نام تے سبھ اولاد اس دی یادو بنس بھی لوک بتاوندا جی
اٹھاراں بہن وسدیو دی کہن شاستر میں لکھیا وچ سناوندا جی
اس دے ساتھ وسدیو دی ہوئی شادی کون لکھیا لیکھ مٹاوندا جی
آپ گوشہ نشین ہو بیٹھ رہیا ذکر حق دے نال سہاوندا جی
راج کردیاں کنس نوں مدت گذری گور پاپ بھی آن سماوندا جی
عابد چھوڑ عبادتاں رُک گئے کنس ہر نوں دُکھ پہنچاوندا جی
ہویا غور زمانہ بھی راکشاں دا پاپ میں نوں نت ہلاوندا جی
زمین برہمے دے پاس فریاد کیتی میتھوں بھار نہ سہا بھی جاوندا جی
کیندے پاس میں جا فریاد کراں تیرے باجھ نہ کوئی چھڈاوندا جی
دوارپال بھی درتے کرن پاہرہ برہما جائکے اسیس نواوندا جی
ہویا حکم برہما آوے پاس میرے برہما زمین دے نال سدہاوندا جی
لکھمی چرن میلے بہو پیار سیتی بید اصلی روپ ہوگاوندا جی
چتر بھج تے پدم بھی نال سوہے پیلے وستراں نال لگاوندا جی
بار بار بھی کرے ڈنڈوت برہما عجز کر کے عرض الاوندا جی
تیرے باجھ کرے کون دستگیری کون کرم دا مینہ برساوندا جی
جگا جگ بھی لین اوتار وشنو دشمن عابداں مار کھپاوندا جی
دواپر جگ دا وقت اخیر ہوسی دشمن عابداں مارنو اوندا جی
شیش ناگ دا ہوگ اوتار پہلے دیا کرشن میں نام دھراوندا جی

کہو دیوتے جاوتا نارد ہارن گوکل شہر اندر من بھاوندا جی
ڈو وال سفید تے یک کالا وشنو بھی دے ہتھ پھڑاوندا جی
کالے وال توں کرشن بھی ہویا پیدا بلرام سفید جماوندا جی
کشندیال برہما واپس ہو کے خوشی کرکے غم بھولاوندا جی

دربیان آمدن نارد دفعہ اوّل نزد کنس واحوال نمودن حمل دیوکی بیت پنجم مشتمل بر ۱۷ مصرعہ

پرمیشر بھی نردوش نرلیپ یارو اس حکم اندر سوچ ماہ پیارے
کون جھیپدے جاندا راز اسدا واقف ہین غریب تے شاہ پیارے
آپے ماردا آپے جیوالوندا او دیگر شخص تے دیوندا راہ پیارے
وقت خاص معین دے کام غیبوں کر دیوندا ظہر آگاہ پیارے
اک روز بھی کنس دربار اندر بیٹھا تکیہ لا پناہ پیارے
نارد آوندا بے نوکر کنس تائیں دتی خبر بھی خواہ مخواہ پیارے
کنس لیا کے نارد نوں ادب سیتی زریں تخت بیٹھایا جاہ پیارے
کنس بھید اکھن کلیاں بدنوں تیرا درشن ہونا بدراہ پیارے
گربھ اٹھواں ہوسی موت تیری شکم دیوکی دا نگاہ پیارے
نارد کہکے انتر دھیان ہویا کنس ماردائی سرد آہ پیارے
راجہ غم دے نال حیران ہویا کراں دیوکی مار تباہ پیارے
کنس سد وسدیو نوں آکھدا ئی انہوں گربھ نوں کریں فنا پیارے
میری موت ہے اٹھواں گربھ تیرا کریں اس دا نہیں وساہ پیارے
جدوں ہوگ لڑکا تیرا آن پیدا خبر دیونے اس گاہ پیارے
بعد مدت دے ہویا فرزند اس دا دتا کنس نوں دے توں ناہ پیارے
کنس دیکھکے دتا وسدیو تائیں ملیں اٹھویں گربھ دی چاہ پیارے
کشندیال گربھ جدوں ہوگ اٹھواں اسنوں مارگھتن وچ چاہ پیارے

دربیان آمدن نارد دفعہ دوئم ومفصّل حال پیدائش سری کرشن جی و بلدیو جی فہمانیدن کنس را و جور نمودن کنس باہمراہ وسدیو و دیوکی بیت ششم مشتمل بر ۴۸ مصرعہ

لکھیا لیکھ نہ مٹدا مول ہیلی دے کون تقدیر مٹا پیارے
جدوں بد ایام نزول ہوندے ہوند ابخت تے عقل جدا پیارے
پیدا ہوونے لڑکے دے بعد نارد گیا کنس دی پاس سدھا پیارے
کنس عجز نیاز ادا کرکے لیا نارد نوں پاس بیٹھا پیارے
نارد بعد آرام دے چند ساعت دتا کنس نوں ایہ سنا پیارے
کیوں چھڈیو پوت وسدیو تائیں قتل اس دا جان روا پیارے
پہلاں گربھ بھی آکھدا کنس اسنوں منیوں مارنا کیوں نہ بیا پیارے
نارد اٹھ لکیر زمین کھچے گن راجیاں نوں لگا پیارے
او اٹھ لکیر محیط دائرہ ہشت ہر طرفوں روہ نما پیارے
جدوں گنیا ... پڑکتی گیا بھی بہت بھرما پیارے

نارد آکھدا اٹھواں ہر طرفوں تارے نوں خوب سمجھا پیارے
وسدیو دیو کی رکھیں توں نظر اندر گربھ جمدے دین مروا پیارے
وسدیو دیو کے قید کروا کے جی دتے بند بیچ اندر پا پیارے
دھرم کیتا وسدیو نے کنس تائیں دیساں تدوں نوں گربھ دے کھپا پیارے
اسی طور اس ظالم نے چند لڑکے قتل کر کے دتے مکا پیارے
بلرام اوتار بھی شیش والی کرشن ہووندا اُس سہا پیارے
ابہ واقعہ ویکھکے لوک کہندے کنس کیتا ہے بہت خطا پیارے
چھ لڑکے راجے نے قتل کیتے اسدے سامنے پکڑ منگا پیارے
جب اٹھویں دی آئی پھیر نوبت ہویا غیب تھوں اک ندا پیارے
راجہ سُنکے غیب آواز نوں نوں دل خوف تے لگا ترسا پیارے
دسوں پکڑ کے راجے تلوار کھینچی مارن لگا تے گیا شرما پیارے
دونو قید کیتے سخت بند اندر پا گتیاں جور جفا پیارے
اگر سینے قید توں منع کیا بھین قید کرن بدحیا پیارے
پہرے سخت کیتے ستاں دراں اُتے اندر جائے نہ ہوا پیارے
روز شب تلوار عریاں راجہ دستی خود رکھی ٹکیتا پیارے
روز کرے تاکید سپاہیاں نوں پہرہ دیونا خوب پکا پیارے
روز شب بھی رہے بیدار راجہ وے کون تقدیر بدلا پیارے
یادو متھرا چھوڑ فرار ہوئے رعیت تنگ ہو گئی مار کھا پیارے
جھلا لوجبی نہیں جو مجھ تائیں دیساں اُسدا سر کٹا پیارے
مارعابداں برہمناں ڈھیر کیتے کئی پھر بھی کہوہ تالا پیارے
تیرے باجھ کرے کون دستگیری کون مارد اوہ بلا پیارے

پیدا ہوندیاں لڑکے نوں ماں ڈالے دتا تدہ نوں تپا لگا پیارے
نوکنیچ وسدیو تے دیو کے نوں راجے لیا ہے کول بلوا پیارے
لڑکا اگے جیہڑا او جمیا سی دتا اسنوں قتل کرا پیارے
لڑکے ہوگ لڑکا جس وقت پیدے دیساں میں بھی خبر پہنچا پیارے
جدوں ستواں گربھ بلرام ہویا مایہ ایشر دی ہوئی آک پیارے
عورت نند گوالدی روہنی سی گربھ شکم اسدے دتا پا پیارے
لے ہو گیا گربھ دیو کے دا لو ہتا خوف بھی راجے دا جا پیارے
ہے بڈا بیدھرم بے رحم راجہ اب ہووسی اس گراہ پیارے
اس گربھ اندر تیری موت راجہ جھٹ آ گدائی دس لا پیارے
کنس پکڑ تلوار بھی دیوکے نوں گیا مارنوں اسدے آ پیارے
دست پا زنجیر بھی دیوکے دی وسدیو دا بھی نال لا پیارے
نگاہبان کیتے ہر در اُتے روز شب ہشیار سدا پیارے
کنس باپ نوں ترت بھی قید کیتا بیٹھ حکم نہ توں فرما پیارے
ہر وقت رہنا خبردار کیسے ذرہ ہووتا نہ خفتاں پیارے
رات خواب دن آرام اسنوں بھار ہیا بھی صورت بنا پیارے
پیدے ہوندیاں کرنی خبر منیوں جسوقت ہووے لڑکا پیارے
کہے جور ستم بھی وزراجہ گیا شہر بھی سبھ ڈولا پیارے
کر دتی منادی بھی لوک اندر پوجو مجھ نوں میں خدا پیارے
ایشر ہو جدیاں نکھدا جس تائیں تیر مارکے ڈاو دا پیارے
سُرگ چھوڑ کے دیوتے نس گئے کرن ربدی عجز ادا پیارے
کرن دیوتے نت پوکار جندا اگے ربدے سیس نوا پیارے

تیرے باجھ نہ کوئی سہایک ساڈا دکھ درد بھی سبھ ونجا پیارے
کنس مار دا مار وا مار دائی پردہ پا کے آپ لوکا پیارے
وقت بہیڑ دے لیئی اوتار ربا جلدی جلد بھی کہا دیا پیارے
شکم دیوکے لیوں اوتار جا کے کنس مار کے دیون ہٹا پیارے
حمل دیوکے ہوئی حلول وشنو وعدہ کیتا بھی خود وفا پیارے
آفتاب دی روشنی وانگ چہرہ دیکھ سکے نہ پہیرینا پیارے
چہرا چمکدا وانگ مہتاب روشن چوہیں تنگ جو خاص طلا پیارے
غم درد وسدیو تے دیوکے نے دتا دل توں سبھ بھلا پیارے
کتھے کہئے جا فریاد ربا تیرے باجھ نہ کوئی حکما پیارے
کرن عاجزی عجز نیاز جنداں ہتھ جوڑ کے کرن دعا پیارے
وشنو دیکھ کے عجز نیاز اینہاں کیتا حکم صادر عطا پیارے
سن حکم نوں دیو تے خوش ہوئے پھولے مان وچ طبعا پیارے
جدوں حمل ہویا اٹھواں دیوکے نوں چہرہ روشنی ہر شعا پیارے
دہن بھاگ ہوئے دیوکے دے ہوئی وشنو دی ایہہ ما پیارے
ساری عمر دے غم نسیان ہوئے ہوئی روشنی نور لقا پیارے
کشندیال غریب نوں وانگ اینہاں در خورشید اجلد کشا پیارے

در بیان تولد شدن سری کرشن دیو جی بیت ہفتم مشتملبر ۷ مصرعہ

وقت نیک سعید تے روز چنگا وشنو دیوکے گھر آ اوتار گردھر
اوہی رت جدوں چن چڑھیا سی لیا کرشن بھی خود اوتار گردھر
آئی خوب ہوا یا زندگی دی ابر ان ندک ندک امطار گردھر
خشک باغ ہو گئے نی سبز سارے ہر طرف بھی نور چمکار گردھر
ہر طرف آواز بھی کرشن آوے زیر زمیں اگاس تے یار گردھر
برہما کرے ثناتے ہور شنکر کرشن کرشن توں جان نثار گردھر
آوے خوش آواز ہر طرف کولوں نہیں خوشی دا کجھ شمار گردھر
سنکھ چکر تے زرد پوشاک سوہے کوستک منی بھی گلدے ہار گردھر
وسدیو دیوکے ہو حیران گئے جدوں کرشن دا کیا دیدار گردھر
توہیں ہیں جگدیش انت تیرا نمسکار گردھر نمسکار گردھر
استت کرکے دیکھیا پھیر جدوں آوے نظر لڑکا اظہار گردھر
کرشنا پچھ تے تتھ بھی اشٹمی سے ماہ بہادرت بچا گردھر
چلے باد صبا خوشبو عنبر بوند برس دی باغ بہار گردھر
اس باد خوش بو توں خلق ساری ہوئے خوش بھی وانگ گلزار گردھر
ٹھاکر دواریاں شوالیاں سنکھ بجے کرشن ہو دیوجی کا گردھر
اندر دیوتے پھولوں دی کرن بارش سکھوں کرشن ہی کرشن پچار گردھر
ہویا وچ اگاس دے گاس سارا وانگوں بجلی نور بھی تار گردھر
گھر دیوکے دے کرشن ہویا پیدا ہے چتر بھج گدا پدم دھار گردھر
سورج چن نے وانگ پرکاش اسدا گویا روشنی چہر توں چار گردھر
کہندی وشنو خاص اوتار ایہو کرن استے جان بلہار گردھر
رہیا ہر دے وچ بیاپ توہیں ہر ملک تے ہر دیار گردھر
ماتا جیوندی بھی پھیر دی لڑکا رو کے کرے پوکار گردھر

وسدیو دیو کے دیکھ حیران ہوئے نقش وی پیہی ٹنگ لنگا گردھر
ہویا وسوسہ اندر وچ بہارا کرے سوچ تے بہت لاچار گردھر
بولے خود زبان توں آپ گردھر نند گھر لڑکے گوکل پائے گردھر
گراں میں جشوداں دی شیرخوری اس لڑکے نوں جلد پیار گردھر
وسدیو چاکے کرشن نوں تر پیا در ہوئی کشا یکبار گردھر
وسدیو خود بخود حیران ہویا ایہ کی معاملہ ہے زنہار گردھر
جدوں بند خانے وچوں باہر آیا آوے نظر نہ راہ اشجار گردھر
چمکن منیاں ناگ دے سر اتے ناگ رکھدا سر ہار گردھر
اگے مار دنبال وسدیو اسدے پہنچے جمنا جا کنار گردھر
وسدیو کرکے آسرا وشن ست اجمنا وچ دریا تے پار گردھر
کرے اچرا چیر لڑکے نوں پانی گل تیکاں پوہتا یار گردھر
جدوں آپنے کرشن دے پا چمیں پوہتا پار بھی جھب در کار گردھر
اسی طور آیا مار رہ اتے ہویا روشنی دا چمکار گردھر
سیتے لوک جشوداں بھی پئی ستی سبھ سیتے نہ کوئی بیدار گردھر
لڑکا رکھ وسدیو نے لئی لڑکی جلد لنگھ آیا اروار گردھر
وسدیو جا پوہتا جدوں بند خانے در بند ہوئے اس حصار گردھر
در وقت پیدائش دے عورتاں نوں کردی اوہ ندا بیقرار گردھر
وسدیو آن وڑی جدوں لڑکی بعد ساعت دے نے زار زار گردھر
کیتی خبر سپاہیاں کنس تائیں کنس ڈریا پکڑ تلوار گردھر
ہوتا اڑکے کالے دے ہتھ آئی لڑکی برعکس ہی ایہ کردار گردھر
جدوں تخت تے لگے مارنے نوں جھٹ ہتھوں تے گئی اڈار گردھر

دتا ہوش بھی سبھ بھولا مایہ لوکاں جاندی بالتقرار گردھر
کسی نال تدبیر دے رہنے زندہ ایہو لڑکا ماہ رخسار گردھر
ہوئی بطن جشوداں توں لڑکی لڑکے مینوں لیجاو ہوشیار گردھر
کر خوف نہ کجھ وسواس چنداں مینوں لیکے جلد سدھار گردھر
نگاہبان جھڑے دین نت پاہرا ہو گئے تصویر دیوار گردھر
در کھل گئے نگاہبان سیتی کون جاندا زار گلنار گردھر
مینہ برس دا ٹھنڈی ہوا تازی لبھے راہ ناہیں شب تار گردھر
اچا چیت بھی رب نے بھیجیائی راہ دسنے نوں اوملار گردھر
پر لب دریا بھی جمنا دا نظر آوندائی تار و تار گردھر
جوں جوں اگاں نوں جائے وسدیو تیز دا پانی آوندا جا بسیار گردھر
لگا بوڑنے کرشن دے پیر سیتے پانی ہویا بھی زانو مقدار گردھر
پار لبھے نہ راہ وسدیو تائیں اگاں جاونا ہویا دشوار گردھر
اگے مار وسدیو دنبال اسدے پہنچا شہر گوکل وچکار گردھر
لڑکے جمنے دی خبر مول ناہیں نندنال بھی انگ مزار گردھر
لڑکی رکھ دتی اگے دیو کے دے کرے دیکھ کے اس پیار گردھر
عقل فکر نہ آوندا کم اسدے دینا ہور ہے ہور پسار گردھر
جشوداں کیتا نہ کجھ معلوم ذرہ وختر جمے دی نہیں اخبار گردھر
نگاہبان بیٹھے ہوئے خواب کولوں ان چٹن نوں ہوئے تیار گردھر
جدوں کیہا اسماہ ہو پا ہویا چشماں وچ غبار گردھر
دتا کنس نے حکم بھی نوکراں نوں لڑکے تخت دے دیو پچھاڑ گردھر
ہو ہشت بھی گپت تاں دی ہشت باراں وچ ہتھیار گردھر

تیرے مارنے والا اوتار ہویا لکھو کہے ابھی ایہہ گفتار گردھر
گوکل جھور وسدیو بھی کرشن آیا ہوئی خبر جشودا نوں سیاگر گردھر
لگے گھر نند دے کوئی لڑکا دتے بخش خزانے انبار گردھر
ایہہ کہہ کے انتردھیان ہوئے لگا کنس نوں بڑا آزار گردھر
لڑکا جمیا نند نوں خبر ہوئی ہویاں خوشیاں گلی بازار گردھر
کشندیال نشی ہنگے نت خوشی ہووہر ویلے مددگار گردھر

آمدن نارد دفعہ سوئم نزد کنس و تدبیر گفتن جہت سری کرشن دیوجی و فرستادن پوتنا راکنس برائے کشتن کرشن دوبیت ہشتم مشتمل بر ۱۷ مصرعہ

کون جاندا راز بھی رب دے نوں ہیں کم اسدے نہاں پیارے
اک دن نارد کنس پاس آیا کہندا کنس نوں ایہہ بیان پیارے
اجے ہے بچہ کر قتل اسنوں ورنہ خطرہ جان پچھان پیارے
کنس ہندیاں غم دے وچ ہویا لگا بید وانگ لرزان پیارے
دتا حکم جو گوکل دے سب لڑکے میرے حاضر حضور لیان پیارے
شکل عورت دی ہوکے جا گوکل لڑکا نند دا مار جان پیارے
گئی اد سکار بھی وچ گوکل زہر لائی پستان پیارے
میں تے گھول گھمائی تے گھول واری ماتہ دی آج قربان پیارے
کرشن مکھ پایا پستان اسدا دودھ کھچیا لاکے تران پیارے
وقت مرندے ہوگی راکشی او بدن کیتا بہت بوہتان پیارے
دھند دکار اندھیری چل پئے نظر آوے نہ زمیں آسمان پیارے
جدوں بعد دو ساعت دے لوک آئے ڈٹھی لاش ہوئے حیران پیارے
لیا چاڈٹھا بھی کرشن تائیں برج باسی ہوئے شادمان پیارے
ہوئے غم دے لوک حیران سارے کائی ہے آفات وڈی ان پیارے
نند کرشن نوں دیکھ کے خوش ہویا دتا بہت دان نوں بڑا دان پیارے
لکھیا لیکھ تقدیر مٹدا ای گرے کون تقدیر گردان پیارے
تیری موت دا ہویا اوتار گوکل بھی جشودا خاص نہ دان پیارے
ایہہ کہہ کے نارد بھی کنس تائیں ہو گیا ہے انتردھیان پیارے
کسی نال سبب دے مرے لڑکا دل کرے خیال چنداں پیارے
اک پوتنا نام بھی راکشی سی اسنوں سدکے کیا بکھیان پیارے
حکم لیکے کنس دا پوتنا جی صورت حور دی ہوکے آن پیارے
دیو ہے لولری لولری دی ماگھتیا لکھ بھگوان پیارے
رب سکھدیاں سکھدیاں نوں ماتہا چمدی نال لسان پیارے
ہوئے پوتنا زور کم زور جلدی کڈھے بھی کرشن پران پیارے
بدن اسدا وانگ پہاڑ دا گاکئے سے ڈگے درختان پیارے
کیتی مرندے وقت آواز اسنے گھر چھوڑ دوڑے جوان پیارے
کرشن کہندا اسی اسدے جا بیٹھے تے جیویں فرش جو خوب میدان پیارے
جشودا ان سیا حال احوال ماضی سن پائی ان انگشت دندان پیارے
ہوئی کائی بلا نزول بھاری کرشن دی یوں ناوش سمان پیارے
ایسی تے بھی کرشن ... دی لوک بتان پیارے

جوت پوتنا دی کرشن مکھ پائے ہو عالیاں تھیں عالی شان پیارے
کرے برابریائی تے نیک بھلا نیک نیکیاں وچ مستان پیارے
موئی پوتنا کنس نوں خبر ہوئی روز شب لگا غم کھان پیارے
آیا ول نشت برخواست سندا باتاں متھیاں کرن وہان پیارے
کرشن کھیل کرے سنگ بالکاں دے چاکر گھتیا نال اشنان پیارے
جشوداں مگر پھیر دودھ دہیں چائی کرشن کھیڈ دی وچ علطان پیارے
روے کنس رہے غمناک سدا کرشن موت میری سودھان پیارے
کرشن مارنے نوں کنس بھیجیائی کر غم میرا نسیان پیارے
آوے نظر نہ کجھ بھی اکھیاں توں ہو شہر تے ملک ویران پیارے
راکھش آندیا کرشن نوں پکڑ لیتا ہویا طرف سماروان پیارے
لایا زور رہیا چھوٹا بھی گل اسدا جیویں ہو قیدی زندان پیارے
مٹ گیا اندھیر طوفان سارا جدوں مویا بھی او شیطان پیارے
ڈھونڈ رہی جشوداں بھی کرشن تائیں آوے کرشن نہ مول نظران پیارے
لوک ہوئے جمع ڈھونڈن کرشن تائیں کرشن لاش تے لایا دیون پیارے
کرشن لاش تے ایویں کھیڈ دائی جیویں خوش لگے بوستان پیارے
کہیوں ایہ بچیا منہ موت کولوں چا چا کے گل لگان پیارے
کرشن ہوئے جدوں دس سال دے جی کھیڈ لڑکیاں نال فرجان پیارے
دن رات کھیڈن نال لڑکیاں دے مٹھا لگے نہ کھان تے پان پیارے
لڑکیاں وچ ایہ و نو سردار بھائی کرن لڑکے جو فرمان پیارے
کرشن لڑکیاں وچ مشغول ہندا جشوداں چاہے ہری بھیجنان پیارے

آئی پوتنا کرشن دے مارنے نوں کرشن مار گئے جنت پونچان پیارے
لوکاں ماں تیا کرشن اوتار ہویا خاص وشنو وچ جہان پیارے
اوتھے کرشن بلدیو نوں وچ زمرمان ہمن دا دل سکھان پیارے
سات ماہ دی عمر بھی آن ہوئی پر جھ کھیل کرے کود کان پیارے
کرشن کرشن جشوداں بھی کرے پھر دیکھی شن ہوندا گلی مکان پیارے
دھن دھن نگری دھن دھن لوگ جتھے روز درشن کرشن پان پیارے
بعد پوتنا دے یکسال پچھے اک ماں راکھش بلوان پیارے
راکھش جاندیاں جا کے ظلم کیتا گھول وتا تاریک طوفان پیارے
ڈگے تے ہزار یکبار بوٹے درخت ہوے ہزار نقصان پیارے
کرشن پکڑ کے گل بھی اسدی نوں بھار زمیں آسمان لگان پیارے
عاجز ہو کے ڈگا زمین اتے جان نکل گئی رائگان پیارے
لوک آکے پھیر آرام کیتا نظر آوندا پھیر گیہان پیارے
کرے آہ فغان تے دردنالہ غم پسر کولوں گریان پیارے
ہوے دیکھ کے سبھ حیران سارے کیویں ایہہ ہویا بے ایمان پیارے
پن دان کراوندے کرشن کولوں نالے شکر ہزار گذران پیارے
لوک دیوتا کرن خیال اسنوں کرشن وشنو خاص نہان پیارے
کرشن کھیڈ دے وچ مشغول ہندا نال ہیا بلدیو کلان پیارے
کھیڈن گلی بازار تے شہر اندر کدی نکل دے جنگل نہان پیارے
غیر حکم نہ جاندا او لڑکے مائی باپ جو دے بلان پیارے
چرن دھوڑ لوک یو تے چاہوندے نی جھلن دھوڑ گوکل انسان پیارے

کشندیال منسی منگلے نت خوشی کرشن ہو میٹھی مہربان پیارے

گفتن گوپیان جشودان را جہتہ گل خوردن وزدی کرشن دیو و دیدن جشودان دہان او بیت نہم مشتمل بر ۲۲ مصرعہ

اک دن جشوداں نوں کہن نارین مٹی کھاوندا ہی تیرا بال کرشن
مال پھڑکے کرشن نوں ماردی ہے منہ کھول تے مٹی نکال کرشن
چوداں لوک برہمنڈ کھنڈ ڈٹھے ڈٹھا شیو برہما لے کال کرشن
گل گوکل دے آدمی سبھ دیکھے شتر مرغ حیوان سنبھال کرشن
جشوداں نند بھی دیکھ حیران ہوئے نمسکار کر دے بلا ڈال کرشن
پتر بھاونا انہاں نے دور کیتی دیکھ روپ بھی تنگ خیال کرشن
پھیر پتر بھی پتر پکاردی او وسر گیا نظارہ جمال کرشن
پرہیہ روکے آکھدا ماں تائیں کھائے مٹے نہ میں حال کرشن
پلوچ خیال بھی ہور کیتا دیکھ قدرتی ہی کمال کرشن
کرپنے دسیلیاں دستگیری اتے عاجزاں دین اقبال کرشن

ساڈی لڑکیاں نت کھوا مٹھے تیرا انکڑا بال گوپال کرشن
سنوں کھولیا تے جیہں ماڈھا کئی ڈٹھے اکاس پتال کرشن
سورج ماہ تے دیوتے سبھ ڈٹھے عابد پوجدے سنگھ گھڑیال کرشن
کوٹ شیدے تے کوٹ بھی کرشن ڈٹھے کوئی انت نہ قدرت کمال کرشن
توہیں وشنو خاص اوتار ہویا توہیں ہیں ایہی دین دیال کرشن
ماؤ باپ دا عقل بھلادتا پایا مایہ دا ہور بھی جال کرشن
چھوٹا سمجھیا دلوں خیال سارا گود پالیا جیہے لعل کرشن
ماں کر پیار تے دے لوری چپے منہ متھا نالے وال کرشن
اسدی کھیل نہ آوندی عقل اندر توری الکھ کرے تیل قال کرشن
توہیں جم لیتی سروپ اوتار وشنو میرا تدہ اگے سوال کرشن

کشندیال منشی منگے نت خوشی کانشی رام نوں کر نہال کرشن

آمدن گرگا رکھی نزد نند و زنار انداختن در گلو کرشن دیو و ہمہ حال فہمانیدن نند را بیت دہم مشتمل بر ۱۶ مصرعہ

گرگا رکھی پروت وسدیو دا جی نند پاس اکو رجی آیا اے
پچھیں نند بھی آونا ہویا کیوں رکھی حال جی سبھ سنایا اے
کرشن پوت سدیو دا جانئے جی دوجا نام بلدیو کہایا اے
بلدیو حالا تے ہیم شیشو ہے نند اکرشن وشنو نام بتایا اے

نند دب آپ دا ڈنڈوت کر کے گرگا رکھی نوں پاس بٹھایا اے
سن حال توں نند بھی کرشن ہند ابطن خود سپنے یوکے جایا اے
بلدیو جاں کلاں تے کرشن چھوٹا جادو نبسیاں نام سدایا اے
زمیں بھار اتار نے کرشن ہویا دوجا کنس فساد مچایا اے

کنس مار اوتار سی بہار سارا جناں علا بدن نوں دکھ لایا اے
ون نیک سعید بھی دیکھ رکھی جیہوں کرشن بلدیو گل پایا اے
دھرم شاستراں نال بھی نام رکھے جنہوں چوٹیاں نال سوہایا اے
ایہ کم کر کے ترگئے رکھی مند خوشیاں غم بھلایا اے

کرشن وشن اوتار توں جان ننجی تینوں کھول کے حال سمجھایا اے
جویں ریت جو رسم بھی کھتریاں دی رکھی یادوں کل کرایا اے
سکھ دایک ہوسی تیرا ایہ لڑکا سب میل بھی آپ ملایا اے
کشٹ دیاں تے ہو دیال ربا در تیرے تے سیس نوایا اے

در بیان لہو و لعب کرشن دیو با ہمراہ کودکاں و از بیخ کندیدن دو اشجار و کشتن یک راکھش رابیت یازدہم ۱۱ مشتمل بر ۷۵ مصرعہ

کرے بالکاں دے سنگ کھیل پر سبھ جی چھوٹ چھپن تے نکلا گردھر
پھرے مست الست اُچ گلیاں دے وچ بالکاں دے اجرا گردھر
کدی کھوہاں تے پھرے اشنان کردا کدی نہاوندا اوچ تلا گردھر
پہریں پونہر ملٹ کے تنو تر ٹی دا پیلے کپڑے خوب زیبا گردھر
دھن دھن نگری دھن دھن لوگ جیہڑا پاوندے درشن سدا گردھر
گھریں گھریں گوالاں دے پھرے بھوندا کھاندا مکھن تے دہیں چرا گردھر
کدی دودھ پیوے کدی مکھن چوری سبھ لڑکیاں نے لٹا گردھر
گئیاں لے رپٹ جسوداں دی عورتاں جی دودھ دہیں کھاوے پچا گردھر
جسوداں آکھدی آ ویکھا کرشن جدوں لیساں ہیں ٹھا نچرے لا گردھر
اچاچیت اٹھے دودھ کاڑھنے نوں بھانڈے پاس بھی گئی بٹھا گردھر
ماں ویکھ کے ہو حیران گئی پچھے مارنے توں گئی دوڑا گردھر
اگے کرشن جسوداں بھی مگر اسدے دوڑ دوڑ کے گئی گھبرا گردھر
کرشن پکڑ کے چھوٹے نال نیچے رسا لیا بھی اک منگا گردھر
رسے ہور توں ہور بھی بہت آندے بیٹا کرشن نوں کس نہ سکیا گردھر

چکڑ مٹیاں دے وچ کھیڈ دا اے تن دیہی بھی خاک رلا گردھر
کدی کدی پینگیاں دے نال کھیڈے کدی کھیڈدا گو گینا گردھر
ہتھ کھڑے گل ہار بھی موتیاں دے کنی دارڑہ جڑت جڑا گردھر
رکھی بندگی کرن بھی عمر ساری کرشن کار نے لکھوا پا گردھر
ٹل دیوتے بالکاں دے روپ کر کے کرن کھیل بھی رنگ رلا گردھر
گھر گھریں گئی لاٹ بھی ہو رہیا اے جیا روز سہاوا مکھن کھا گردھر
چیکڑ مٹیاں گندراں وچ رسبھ جی اڑ کے دیوندا خوب لٹا گردھر
مکھن کھاوندا تے بھانڈے بھنداں اے ذرہ کرنے کجھ ترسا گردھر
اک وار جسوداں بی لڑکی سی مماں دیوندی سی جھولی پا گردھر
مکھن کھا کے بھانڈے نوں بھن وچ تا ما آندیاں گیا کھسکا گردھر
اگے کرشن تے پچھے بھی ماں اسدی نیڑے دوڑ دا اونگا ہوا گردھر
جاں اوں جانیاں ماں بھی تھک پئی تدوں لیا بھی جلد پکڑا گردھر
کرشن بندیاں آئے نہ گرہ پوری رہی زور بھی بہت لگا گردھر
رسے بندیاں ہے بھی تھک ہی لیا دل توں غصہ ہٹا گردھر

چھٹو نال بھی جا کر کے کھچ گئے بدھا ماں بھی خوب پکا گردھر
چھٹو پھس گیا وچ درختاں دے کیتا زور تے ڈِتّے گرا گردھر
اصلی رُوپ بھی ہو کے کرن اُستت بار بار بھی کرن ثنا گردھر
ایہہ دو لڑکے پوت کوبیر جی مادر زاد بھی دو بھرا گردھر
قبل اسکے تا سراپ نارد درخت ہو گئے اس دی خطا گردھر
نارد آکھدا آدھی کلجگ دی تساں لائیگا لنگھدیاں پا گردھر
اب کرشن چھوہائے بھی پیر جدوں ہے ہوا اصلی روپ عطا گردھر
درخت ڈگدیاں نال وہ ہوئے لڑکے اگاں خبر نہیں سانوں کا گردھر
اسے کرشن اوتار بھی خاص شنو اکے ہون ارادہ سما گردھر
ہو یا جدوں اکرشن بھی آن پیدا ہے نہیں لگدا کوئی پتا گردھر
کیتی خورد کلاں صلاح ایہا گوکل دستا نہیں وا گردھر
جا وسئے اس بی بن اندر ہووے کوئی نہ دُکھ دکھا گردھر
گائیں وچھڑے سبھ بھی چک لیئے گڈے مال دے لئے لدا گردھر
کل ملک بھی گوکل دا تر پیا گائیں وچھے بھی گڈے چلا گردھر
آس پاس بھی گڈے کھلا دتے گوپ سبھ دے خوش خوشا گردھر
اِرن وچھڑے بر بھی کھیل کر دا ساتھ لڑکیاں لک لکا گردھر
اک روز آیا راکھش کنس پاسوں لیا چھڑا روپ کرا گردھر
پوچھل سنگ بھی پکڑ کے راکھشے دی تا ہتھ دیناں بھنوا گردھر
مرویاں نال بھی راکھش روپ دے یار لڑکے دیکھ کے گئے ڈولا گردھر
لڑکے کرن بچار بھی دل اندر کرشن بھی بلی تنہا گردھر
بک نام راکھش بگلا بن آیا کرشن تدوں نگلیا گردھر
بدھے ہوئے بھی کرشن جی دوڑ دے نے گئے دوڑ کے وچ رختاں دے گردھر
جدوں ڈگے اشجار دو زمین اُتے صورت آدمی ہوئے نما گردھر
انتردھان ہو گئے او دو لڑکے مکھوں جے جے ہر جی بلا گردھر
کرن غسل بازی سنگ عورتاں اندر برہنہ تن نکرن جا گردھر
ہتھ جوڑ کے کیتی بھی عرض انہاں سانوں اصلی رُوپ بنا گردھر
تدوں ہو دسو اصلی سُر پتیں نارد ایہہ بھی گئے سنا گردھر
پچھن لڑکیاں تدوں لوک حال ماضی کی ورتیا حال دسا گردھر
سن خبر تے ہوئے حیران سارے پچھن لوک بھی لڑکے بلا گردھر
سبھے ملکے کرن گوال گلاں گوکل چھوڑ کے جائیے کسے جا گردھر
گوکل وچ نزول بلا ہوئے ساڈا وسنا ہے خطا گردھر
بندرابن بھی ہووندا ہے گھاہ چنگے ملے آب بھی خوب صفا گردھر
گوپ لیکے مال اسباب سارے بندرابن نوں پیچ سدھا گردھر
نند مال تے زال سبھ نال لیکے ہور کرشن بلدیو سہا گردھر
بندرابن اندر گوپ جا پہنچے دتا بن بھی خوب دسا گردھر
اتے کرشن بلدیو تے ہور لڑکے لیاون وچھڑے نت چرا گردھر
وچھے چار دا لڑکیاں نال کھیڈدے اتے ڈنڈیاں رُو دکا گردھر
راکھش وچھڑا ہو چاہندا ہے دتا خوب بلدیو سمجھا گردھر
بتن بار بھنوا کے دیو تائیں دتا درخت دے نال پٹکا گردھر
کیتی گل فشانی بھی آن اندر کہے استتی سرنوا گردھر
چند ماہ دے بعد بھی کرشن وچھے پیا چار دا جمنا دریا گردھر
جدوں کرشن نوں سے انگلیا سی ہویا بدتوں بد طبعا گردھر

تے کرکے کرشن نوں باہر کیتا تدوں آوندا اُس نکا گردھر
کرشن چونچ توں پکڑ دو پھاڑ کیتا تا دکھ تے درد مٹا گردھر

بعد ساعت دے کرشن دے کھاونے نوں بگلا دوڑیا بن کشنا گردھر
راکش موٗیا تے دکھ بھی دور ہویا اندر تے بھی پھل برسا گردھر

کشندیال منشی منگے نت خوشی مینوں خوشی بھی کر عطا گردھر

در بیان فرستادن کنس راکش راجہتہ کشتن کرشن دیو و دزدیدن برہما گوسالہ ہا و کودکان را از کرشن دیو بیت دوازدہم مشتمل بر ۹۸ مصرعہ

سنگ بالکاندے کرے کھیل پربھ جی وچھے چاردا جا یار پیارے
اکروز بھی کرشن دے مارنے نوں کنس بھیجیا دیو کفار پیارے
قد اُس دا طول فرسنگ جیڈا انچا دا انگ بھی اک پہاڑ پیارے
کوئی آکھدا بدل دے وچ بجلی جبہ ہا رُدی وانگ چمکار پیارے
اچاچیت وچھے تے دنبال لڑکے مکھ مار گئے جان غار پیارے
کرشن لنگھ گیا مکھ مار اندر دتا دیہی نوں خوب پسار پیارے
جھٹے گوال تے وچھڑے سر نکلے سوادھان کیتے یکبار پیارے
برہما دیکھکے ہو حیران گیا لئی جا آزمائش اوتار پیارے
پربھ کھیڈ دا سی سنگ بالکاندے وچھے اگاں نوں گئے سدھار پیارے
جدوں نیس بھ نے ویکھیا وچھیاں نوں چیر دے نظر نہ آوندیار پیارے
مگر دوں بال بھی برہمے لوکا لیتے کرشن دیکھکے ہو بالاچار پیارے
ایڈوں وقت ہویا گھر جاونے دا کیتے بالک تے وچھے تیار پیارے
وچھے بالکاں تھیں سنگ لئے پربھ جی گھر پہنچ ترا کر رفتار پیارے
اتے بعد یک سال دے پھیر برہمے لدھی کرشن دی آ اخبار پیارے
چتربھج بالک سبھے نظر آون کرشن وانگ سبھے آثار پیارے

وچھے چاردا تے نالے کھیڈ دا سی نال لڑکیاں کھیڈ ہار پیارے
جتھے وچھے بھی چاردا کرشن سوامی راکش ہو بیٹھا اک ہار پیارے
اچاچیت ڈٹھا جدوں لڑکیاں نے کرشن نال بھی کرن بچار پیارے
کرشن جانیا آیا بھی ایہ راکش ساڈے کھاونے نوں رُوپ دھار پیارے
کرشن سمجھیا موت دے منہ گئے سانوں جاونا اندر درکار پیارے
جھٹک لئے پران بھی سر پستد باہر نکلے پھوڑ دیمار پیارے
اندر گل یار دی گی آن کیتی استت کردائے بار بار پیارے
اکروز بھی بالکاں سنگ پربھ جی وچھے چاردا جمنا کنار پیارے
برہما موقعہ پاکے وچھیاں نوں جا ڈھکدا کوہ وچکار پیارے
پربھ ڈھونڈیا مگر بھی وچھیاں نوں لواں خبر تے سدھ بھی سار پیارے
وچھے پالکے کرشن گھر بیٹھا چھل برہمے دا پایا قرار پیارے
اگے وانگ ہی کھیڈن ج لیتے وچھے بالک بھی خوب زنہار پیارے
گھر و گھریں گئے بالک چھڑے سبھ ماواں چھیاں کرن پیار پیارے
اوہی چھڑے تے اوہی ہین بالک ہما کردا جدوں دیدار پیارے
بعد ساعت دے برہمے نے پھیر ڈٹھا بالک سنگ ہر کرشن ہزار پیارے

بالک چھپے میں آپ لکا آیا پھر دیکھیا کر تکرار پیارے
برہما کرشن دے پاس بھی آ کے جی نمسکار کردا نمسکار پیارے
تو ہیں آد جوگا دتے آد دیوا تیرا انت نہ کوئی شمار پیارے
تیرے آسرے زمیں آکاس کملا سرج ما بھی جان نثار پیارے
ہتھ جوڑ آندا رہے بال چھپے دتے کرشن دی نظر گذار پیارے
توہیں خاص وشنو توہیں خاص وشنو دیکھ میں ہویا گلنار پیارے
دیکھ برہمے دی عاجزی کرشن سوامی کیتے خرسنداں بسیار پیارے
کرشن وچھے تے بال گوال لیکے آئے گھراں نوں ہو ہوشیار پیارے
گوال سنکے گل آچرج ہوکے کرشن وشنو جان کردہ پیارے

جدوں بال تے وچھے بھی ایہ ڈٹھے برہما ہویا تصویر دیوار پیارے
عجز عاجزی کرے نثار برہما ہتھ جوڑ کہے زار و زار پیارے
ہتھ جوڑ کے کرے ڈنڈوت برہما مکھوں کرشن ہی کرشن اچار پیارے
کوں پاد ندامت بھی تینڈے نوں میں ہاں عاصی گنہگار پیارے
کرو معاف تے بھل تقصیر میری بخشن ہار سوامی بخشن ہار پیارے
بار بار کرے برہما استتی او تیری قدرت توں میں بلہار پیارے
نمسکار کرکے انتر دھیان ہویا برہما پوتہرا خود دیار پیارے
گوال بال ماضی حال اپنا جی والدین کیتا اظہار پیارے
کرن استتی بیٹھ گوال سبھے کرشن کرشن دے پیش گفتار پیارے

کشندیال تے ہو دیال پربھ جی میلا مطلب بھی جلد سنوار پیارے

در بیان کرشن چرانیدن بادہ گاوان و بازی نمودن ہمراہ کودکان و کشتن راکشس را در صحرا و بعدہ کشتن کالی ناگ را در آب بیت سیزدہم مشتمل بر ۱۸ مصرعہ

باراں سالاں دے کرشن جی آن ہوئے وچھے چھوڑ کے گائیں چران سائیں
کدی مور چکوری کرن بولی کدی گڈراں وانگ ہونکان سائیں
کدی کرشن بلدیو بھی کھیڈ کردے نال لڑکیاں وہرک گان سائیں
سنن خوش آواز بھی پنکھیاں دے کدی پھل کھاون درختان سائیں
اتے درخت بھی وانگوں جو آدمی دے پھل پھل بھی نظر گذران سائیں
اک گوپنی آکھیا کرشن تائیں انگاں تال کر بن سان سائیں
ایہ آو ندی خوش ہوا تیتھوں دل کردی شادمان سائیں
دیکھو جیتے مار دے بھی ہین کاسروان جنگیں سنگھالیاں آن سائیں

گائیں چار دا تے نالے کھیڈ دے ائی سنگ لڑکیاں نال نچان سائیں
کدی درختاں تے چڑھ کھیڈ دے نے کدی کھیڈ دے بنھ جتھان سائیں
کدی ہمدا گوالا ندی کودا ندر گوال تیراں پنکھے جھلان سائیں
کرشن آکھدا سن بلدیو بھیا درخت تدہ نوں ہے جھکان سائیں
آکھے باد صبا خشبو تازی دل ہجاون فرحان سائیں
استہ وچ بھی گھاہ تے بیت نیئے ہے دھن ہمسم جادیان سائیں
دے ہرن کاسر اٹھ ہرن اندر ادم کھا اوندے ملبان سائیں
اتے کرشن بلدیو بھی ہانک گوان گئیاں کے چرو ان سائیں

جدوں جا پوتے اس بن اندر میوے نظر آئے بوستان سائیں
دھین کا سر بلدیو دے وچ سینے خر شبے لت لگان سائیں
پھیر مار دا لت بلدیو تائیں ٹنگوں پکڑ بلدیو بھوان سائیں
اندر گل بارید گی آن کیتی جدوں ہویا راکھش بیجان سائیں
اتے کرشن بلدیو بھی لڑ کے جی راکھش مار کے سبھ مکان سائیں
گائیں ہاک کے شام نوں گھریں گئے جا پوتے اپنے مکان سائیں
اک روز کرشن تے بلدیو بھیا گائیں چارنے نوں لیجان سائیں
اک آہ تلاب پر آب اتھے گواں گائیں نوں پانی پلان سائیں
گائیں گواں جدوں اتھے مرت ہوئے پانی وچ وڑیا بھگوان سائیں
ناگ کرشن نوں دیکھکے زہر ہوکے کرشن ساولا رنگ پچھان سائیں
زہر نال ہویا کرشن رنگ کالا غصہ مارتے کرے بوہتان سائیں
مار مار کے ہویاں وانگ کیتا مار اگا بھی بھلاں بخشان سائیں
مار آکھدا گر پرا خراج منگے میں چھڈ آیا او طان سائیں
اس دے خوف خراج توں میں اتھے آب وچ بیٹھا پنہان سائیں
مار آکھدا باہر بھی گر منیوں مار مار کے کرے ویران سائیں
جدوں دیکھسی ایہہ نشان تیرا دیوے دکھ نہ ذرہ دکھان سائیں
کرشن پانیوں باہر بھی آ کے جی گواں گوال کیتے سو او ہان سائیں
بار بار بھی کرشن دی کرن استت جی جی کار بھی نال زبان سائیں
گوپ سنکے ہوئی نہال دہی کرشن وشنو خاص بنان سائیں
بندرابن بھی ایک بہشت تراجتھے کرشن سکھے استان سائیں
آئی خوب بہار بندگی دی اندک بارش آسمان سائیں

گواں چگدیاں تے کھاون گاوا میوے کھا کھا تے ہویاں مستان سا[...]
لت مار کے ہویا فرار اتھوں بعد ساعت آیا نا او دان سا[...]
دھین کا سر نوں ماریا درخت اتے ورخت ڈگ پئے چندن اسا[...]
آئے ہور راکھش سبھ قبائل اسد جنگ کردے لاتران سائی[...]
گواں چگدیاں تے گوپ کھان میوے کرشن آ نہان نگاہبان سا[...]
ماداں کرشن بلدیو دے سر ہوئے چم چکے دیندیاں نان سا[...]
گائیں چر دیاں جمنا کنارے اتے کرشن سنگ کھیڈ گود کان سا[...]
گوال گائیں جدوں آ بے ہوش کیتا ہو مردیاں انگ سمان سا[...]
زیر آب رہندا ناگ ناگنی جی کرشن دیکھیا کر دھیان سا[...]
کالی ناگ بھی رکھدا سر ہوتے بھریا زہر دے نال عیان سا[...]
کرشن چڑھ گیا سر مار اتے مار ہو وندا ناتوان سائی[...]
کرشن پچھدا اس بھی جا کیوں ہیں آب دے درمیان سائی[...]
اسیجا داہے سر ایسنوں آوے گڑتا پاوے نقصان سا[...]
کرشن آکھدا چھوڑ دے جا ایہا وطنہ کدے ہساں تد وپران سا[...]
کرشن آکھدا پیر بھی میں دے سر تیرے ہیں نشان سائی[...]
ناگ ناگنی ہوئے روان اتھوں مکھوں کرشن ہی کرشن الان سا[...]
جدوں نند بھی ہو اٹھ بیٹھے گواں ہووندے دیکھ حیران سا[...]
وقت شام لیا وندے گھر گواں سن حال ماضی گوپیان سائی[...]
ہتھ جوڑ کے گوپ بھی کرن استت تو ہیں وشنو خاص وطن سا[...]
گل پھل تے باغ بہار بوٹے کیتا جائے نہ کجھ بیان سائی[...]
پر مغز ہو جان خوشبو گلوں پیر ہو وندے نوجوان سا[...]

بالک کرشن گواں گوالاندے نال چارے سنگ بھیا بلدیو لچھمن سائیں
برہا کر چلے لین تے وین دی کھیڈ کھیڈن ہمجولیاں کے ہرن سائیں
تو پھیر آ کرشن سمجھیا ایہی ہے راکھش رکھے دل بھی بات نہان سائیں
تیر ہو یا جدوں بلدیو سوار راکھش راکھش ہو یا بھی بادلاں سائیں
ہتھ جھٹک مار راکھش ہیجا کیتا خون گرد اس دندان سائیں
تو پھیر کھائیں چگدیاں اٹھاں نوں روا ہویاں کرشن گوپ بھی کھیڈ غلطان سائیں
دیکھدیاں گوپ ہتے اس بن اندر اگ بن نوں لگے سوزان سائیں
کرشن گوپ کرشن ہیں کرشن پوکار دے نی کرشن جا اگ نوں بجھاون سائیں
گوالاں استتی استتی گوپ لگے کرشن وشنو وچ گیان سائیں
کرن صفت ثنا بھی کرشن سندی کرشن کرشن بھی انڈ دہان سائیں

گواں چریاں تے کرشن کھیڈ دائی کھیڈن کشتیاں وانگ پہلوان سائیں
اک راکھش پرلنب بھی نام اس دا کرے لڑکیاں کھیڈ ملان سائیں
راکھش ہار بازی چاڑھے دین لگا بلدیو نوں اس میدان سائیں
ہویا اصلی روپ بھی راکھشاں دا رہیا مول نہ بدن انسان سائیں
مرن راکھش نوں اوتے خوش ہوئے خوش ہویا بھی سبھ جہان سائیں
گوپ کھوج بھی جا کے گاں گئیاں دا گائیں پاس بھی جا پہنچان سائیں
ہر طرف بھی جنگل نوں اگ لگی سڑے درخت تے سبھ حیوان سائیں
کرشن اگ نوں جلدی بھی نوش کیتا دکھ درد گوالاں ونجان سائیں
گواں ہاک کے بندرابن آئے گوپ گوپیاں جا بتان سائیں
کشندیال مشی منگے نت خوشی ہو ہر ویلے مہربان سائیں

در بیان کرشن دیو بازی نمودن با کودکان و دزدیدن پارچہ ہائے دختران گوالان برلب دریا وغیرہ بیت چہار دہم مشتمل بر ۶۹ مصرعہ

یار اڑے خوب آواز بھی بنسری دا کرشن مکھ ماسہ چھ شعا پیارے
جنوں نکھیں مکھ اللہ نور جمال اس دا کم کار بھی دین بھلا پیارے
جتھے ہر طرف گیا و گلندا اوتھے پھل گل بوٹے ہر جا پیارے
لڑکیاں جا کے دیوی کرن پوجا روز جمنا جا دریا پیارے
وتن لڑکیاں عجز نیاز دیوا مائی باپ تے اج جان شرما پیارے
آ کپڑے سلام کے ننگیاں نہاندیاں او کرشن کپڑے لوکا پیارے
کرشن آ سم کھد اک بھی اک یو دیساں کپڑے ہتھ پھڑا پیارے
کرن ناز کرشمے لڑکیاں او پھیر پھیر بھی کرشن دیکھا پیارے

جویں بین تے مست بھی سپ ہوندا لڑکیاں گرد ہوون جمع پیارے
بارش رس دی ترنگ بھر آیا اندر ہر طرف خوشبو ہوا پیارے
کرشن دیکھ کے ہوون نہال سبھے گوپی لڑکیاں ہو رام پیارے
اک کرشن دے نال پیوند دیوا جلدی کرشن دینا سانوں بنا پیارے
کرشن سنکے عاجزی لڑکیاں دی گیا اٹھ سو لیٹے ڈھا پیارے
منگن کپڑے کرشن نہ دیوندا ئی پھیر پھیر دیکھن کرشن دا پیارے
ننگے تن بھی پانی توں باہر آیاں آیا انہاں نوں بہت حیا پیارے
دتے کرشن نے آپ لڑکیاں نوں [illegible] کپ کھپا پیارے

کرساں تساں دی جلد مراد پوری کرشن مکھ توں تا فرما پیارے
گواں کول چگن کرشن کھیڈ موائی سایہ درختاں خوب بہایا پیارے
میل فاصلے تے رکھی بن اندر گرن جگ بھی چار بٹھا پیارے
جدوں کرشن دا انہاں جا نام لیا اگوں پے رکھی سوہنا چا پیارے
گوال آکے کرشن نوں حال کہندے کرشن ہسکے دتا سمجھا پیارے
گوال جا کے کہن بھی عورتاں نوں سن عورتاں ہویاں خفا پیارے
اساں پوجن کیتا بھی دیوتے دا کرشن وچ نہ کوئی خدا پیارے
کرشن دیکھکے ہوئے نہال بڑے بھتا گوالاں نوں دتا لٹا پیارے
کرساں تساں دی میں مراد پوری کیتا تساں میرا ست بھا پیارے
ہتھ جوڑ رکھی نمسکار کردے اگے کرشن دے سیس نوا پیارے
بعد چند ایام دے گوپ سبھے کرن جگ دا اک اوپا پیارے
بعد سال دا اندر نوں مین بیلی اندر دیوندا مینہ برسا پیارے
کوئی اندر دے ہتھ نہ مینہ کرنا مینہ برس دا امر رضا پیارے
کرو غم نہ گھاہ تے گواں دا کرمیں ہوندا سبھ اوپا پیارے
آکھے کرشن دے گوپ بھی لگ سارے اندر پوجا بھی دتی ہٹا پیارے
کرن گرد گوردھن دے نمسکاراں بھوجن مکھ بھی اسدا پا پیارے
دتا بارش دا حکم بھی بدلاں نوں جا یو کرشن نوں بولو ہٹا پیارے
گوپ ہوئے لاچار تے کرن زاری کرشن ہن توں آپ سہا پیارے
گواں گوال پہاڑ دے زیر کیتے اندر ہیا بھی زور لگا پیارے
رہیاں لعن امان گواں گوال کرشن سبھ نوں لیا لوکا پیارے
کرشن آدمی نہیں او تاز وشنو کیتا میں برخطا پیارے

اتے کرشن بلدیو گوال سارے گواں بن نوں ٹرے سدا پیارے
اتے کھیڈیاں گوالاں نوں بھکھ لگی کہندے کرشن نوں کجھ کھوا پیارے
جا رکھیاں نوں لیو نام میرا بھتا تساں نوں دین بلا پیارے
کون کرشن تے کون بلدیو ہوندا ساڈے نال اینہاں کہڑا لا پیارے
جا کے کہو بھی انہاں دی عورتاں نوں کرشن منگدا بھتا لیا پیارے
بھتا چا کے کرشن دی طرف ٹریاں نہ تاں رکھیاں بھتار سکا پیارے
زوری زور بھی عورتاں ٹر پیاں متھا ٹیکن جا کرشن دے پا پیارے
ہتھ جوڑ کرن ناریں عاجزی او سیس من سلاڈی توں سدا پیارے
گئیاں بھرتیاں پاس جد عورتاں او لگا کرشن دا تدوں تپا پیارے
ہوئی بھل تے بخش تقصیر ساڈی کرن بیٹھ کے سبھ ثنا پیارے
گئے نند دے پاس او گوپ سارے کیجے جگ تے جگ بتا پیارے
بات سن کرشن جی ہسکنی اندر دیوتا کون حکما پیارے
جہڑا لیے نصیب بھی ملے تساں جو لکھیا روز قضا پیارے
کرو ہن تے دان برہمناں نوں گوردھن اندر دی جا پوجا پیارے
جگ کر کھوایا برہمناں نوں گوردھن لیا بھی خوب منا پیارے
اندر دیکھکے بہت رنجیدہ ہویا کیتا جوش جو اژدہا پیارے
موہلی دھار بدل بارش کرن لگے گوال تنگ تے کرن کرلا پیارے
کرشن دیکھکے گوپاں دی عجز زاری گوردھن لیا بھی ہتھ اٹھا پیارے
ست روز تے شب بھی مینہ ہویا گئی اندر دی پیش نہ کا پیارے
اندر دیکھکے ہویا حیران بھتا دل وچ بھی کرے ترسا پیارے
گواں گوال پہاڑ توں باہر کیتے پھیر دتا پہاڑ ٹکا پیارے

پھر جوڑ کے ڈنڈوت اندر اگے کرشن دے عجز ادا پیارے | کیتا میں گناہ خطا بھارا لیا میں تیرا انتہا پیارے
ہاں دان نہ جاندا راز تیری میری بھل بھی کر عطا پیارے | کرے صفت ثنا ہزار اندر یار بار بھی کرے دعا پیارے
لکھ نہ سکدی صفت تیری عقل فکر ہر چون چرا پیارے | تیرا آد نہ انت نہ انت کوئی نہیں جاندا شاہ گدا پیارے
کرے ڈنڈوت ثنا لکھوں کرشن کرشن آواز سنا پیارے | تیرے آسرے کل جہان سارا حکم اندر زمیں سما پیارے
رزق رساں جہان سندا روزی ہر نوں دین پہنچا پیارے | مہربان ہویا کرشن اندر اتے اندر گیا تقصیر بخشا پیارے

کشن دیال بنشی منگے نت خوشی در خوشی دا جلد کشا پیارے

در بیان یک روز رفتن نند جہت غسل بر دریا جمنا و گرفتن ورن نند را خبر بنمودن گوالان کرشن دیو را بیت پانزدہم مشتمل بر ۳۲ مصرعہ

مکر دا جمع گوال سارے حال کرشن دا سبھ سمجھاوندائے | کرشن وشنو خاص اوتار ہویا بھا اندر بھی بھیس لکھاوندائے
دا کار کھی دا انگھیا ایچ ہویا جہڑی گل بھی او بتاوندائے | گوال سنکے آکھدے کرشن وشنو ہر اک بھی کرشن دھیاوندائے
جن نند نوں سبھ گوال سارے کرشن پوت بھی تدہ سداوندائے | اک روز سویلڑے نہاونے نوں نند جمنا کنار بھی جاوندائے
وقت بھی نہاونے رانگھشا اندر ورن نند نوں پکڑ منگاوندائے | گوالاں سنکے کرشن نوں خبر کیتی ورن نند نوں غرق کراوندائے
کشن ورن دیاں نندے لیامنے نوں جلدی ورن دے پاس بھی آوندائے | ورن اٹھ کے کرشن دے پیر پکڑے نال ادب دا آب بٹھاوندائے
تیوں نند نوں پکڑ منگایا تیں کرشن ورن نوں ال یہ بتاوندائے | ہتھ جوڑ کے ورن بھی عرض کردا تیرے درشن لئی چھوڑا پالہوندائے
تیرے دیکھنے نوں نند آندڑا میں ہاں بار بھی ورن الاوندائے | ورن صفت ثنا ہزار کردا ماضی بھل تقصیر بخشاوندائے
موتی لعل بہت بہت نذر دتے نند کرشن دے ہتھ پکڑاوندائے | کرشن ہو راضی ورن دیوتا تے نند باپ نوں گھر لیاوندائے
اک سین وچ دکھاں گوپ سارے سندہر نوں پاس بیٹھاوندائے | نند کرے تعریف بھی کرشن سندی حال ورن دا سبھ سناوندائے
گوپ سنکے صفت ثنا کرنے کرشن کرشن اکھ بھی گاوندائے | دیکھ گوپ گوالاں دی عاجزی نوں کرشن اپنا وی دھام دکھاوندائے
اک پل وچ اچرج مایا رنگا رنگ دا روپ بناوندائے | گوپ گوپیاں تے ہویا کرشن راضی دکھ درد بھی سبھ مٹاوندائے
نیں جاگ [illegible] گوپ گوپیاں [illegible] کرشن [illegible] | [illegible] کرشن لگیاں وچ لگاوندائے

اک رات بھی چاندنی روز وانگوں کرشن جنگل نوں باہر جاندا ئے
اور جیند اگھلے ہوا تازی جنگل دے لنوں غم بیابھی بھاوندائے

دیکھیاں ہوندا روح دماغ تازہ کار دنیاں نجھ بھلاوندائے
کرشن دیکھکے عجب بہار تازی مکھوں بنیسری چا بجاوندائے

جدوں ہویا آواز بھی بنیسری دی خور ماہ انجم ستک کھاوندائے
شیش ناگ بھی سن آواز اسدا باہروں نوں بیاولاوندائے

رکھی منی رکھیشر تے ہور عابد جپ تپ بھی دلوں ہٹاوندائے
مرگ شیر چیتے شتر فیل گھوڑے پنکھے بیٹھ کے سر جھولاوندائے

کشندیاں جو سب بیال ہوسی تدوں کرم دا مینہ برساندائے

دربیان کرشن دیو بندا نمودن بنیسری در شب و دویدن گوپیاں بطرف سری کرشن نحیو بیت شانزدہم مشتمل بر ۳۲ مصرعه

سن خوش آواز بھی بنیسری دا سبھ گوپیاں مست ہو جاندیاں نے
جویں بین تے مست بھی سپ ہندا نام کرشن ہی کرشن دے جپاندیاں نے

کئی رڑھیاں چھوڑ کے ٹریاں کئی دودھ دے بھانڈے الٹاندیاں نے
کئی تیوں چھنیدیاں ٹریاں کئی ہار سنگار لگاندیاں نے

کئی مرداں توں ستیاں چھوڑ گیاں کئی بالاں نوں چا سلاندیاں نے
کئی کھلڑے گھر بھی چھوڑ گیاں کئی مرداں نوں بچھ پچھاندیاں نے

کئی سس تے سوہرے توں ڈر چوری کئی خاوند اں نوں چھپاندیاں نے
کئی گنھ دیاں آٹے نوں چھوڑ گیاں کئی روٹیاں نال ہی کھاندیاں نے

کئی گائیں چوندیاں چھوڑ گیاں کئی وچھڑے چا چوکاندیاں نے
کئی مرداں نوں منجی سواں ٹریاں کئی زور زوری اٹھ دھاندیاں نے

کئی سند پوشاک تے پازیب کئی سرمہ چشماں پاندیاں نے
اکناں تویں توں تو پوشاک کیتی اک ویکھی نو بناندیاں نے

رہی شہر دے وچ نہ اک عورت سبھ کرشن دے پاس ہی آندیاں نے
ابر و گرد بھی کرشن دے گوپیاں جی پیاں کرنچ دے وانگ کرلاندیاں نے

ہوئی جمنا کنارے راس منڈل کرشن گوپیاں نال سوہاندیاں نے
کرن نرت کاری وانگ پریاں دے راگ نو تو نوا لاندیاں نے

گاون دھرپت کبت تے وشن پدے نال کرشن دے نال بھی گاندیاں نے
ہوئی خوشی دی بزم رضوان بہاری جا دے وچ مول سماندیاں نے

گھنگرو پا کے کردیاں نرت کاری کئی کنسیاں ہتھ لٹکاندیاں نے
جدوں بنیسری کرشن بجاوندا ئے سر سپ دے وانگ جھولاندیاں نے

کرشن نال بھی گوپیاں کرشن ہویاں سدھ بدھ بھی سبھ بھلاندیاں نے
وسیکار ہویا کرشن آج ساڈے سکھیاں نال ہنکار لیاندیاں نے

اچاچیت بھی کرشن جی الگ ہوگئے گوپیاں رو کے نیر وہاندیاں نے
بولکم ہنکار تکبری دا سکھیاں میل کے نوں نچھو تا مدیاں نے

سدن کرشن نوں کوک آواز دیا اور ویکھ چال نچاندیاں نے
اوس آن تے وقت تاں کوک نعرو سہار کے زمین تے لاندیاں نے

پھرن گوپیاں منگ دیوانیاں اندر روہنجواں مینہہ برساندیاں نے — کئی حال توں بیحال ہویاں کئی خاک تے تن رولاندیاں نے

کتاں کپڑے پاڑ لنگار کیتے اک وکھ کے جی کھپاندیاں نے — اکناں ہار سنگار سبھ لاہ سٹے اک وکھ کے بھاہ مٹاندیاں نے

ساناں بن اندر کرشن چھوڑ گیا وانگوں بھیڈ سیاں لرزاندیاں نے — ساڈا روپ اسدے من بھانا اک دوئی نوں پیاں سمجھاندیاں نے

کشندیال چل ویکھئے گوپیاں نوں پیاں بھل تقصیر بخشاندیاں نے

دربیان گوپیاں درد و فراق از ہجر سری کرشن دیو

بیت ہفتد ہم مشتمل بر ۱۶ مصرعہ

درد کے گوپیاں کرن زاری مینتھے آ و نائے بنسیری والیا او — تیرے ہجر فراق توں وچ جنگل مرجاو نائے بنسیری والیا او

اساں گھر نہ جاونا مول پچھاں مہرہ کھاونا بنسیری والیا او — سانوں خوب آواز بھی بنسیری دا آسناو نائی بنسیری والیا او

اک بار بھی اساں بیچاریاں نوں گل لاو نائی بنسیری والیا او — اک بار بھی آ کے حال سانوں چا سمجھاو نائی بنسیری والیا او

ہوئی کرشن جی کہڑی تقصیر ساتھوں آ بتاو نائے بنسیری والیا او — خط لکھ کے جلد بھی ہتھ قاصد چا بھیجاو نائے بنسیری والیا او

رات تے دوسرا وچ جنگل نہ رولاو نائے بنسیری والیا او — اک بار بھی آپ وصال والا آ پلاو نائے بنسیری والیا او

اساں سکدیاں سکدیاں نوں آ سوہنا او نائے بنسیری والیا او — اسیں ہیں بیہوش بیتاب بیٹھیاں آ بلاو نائے بنسیری والیا او

ساڈا بھل گناہ تے معاف سارا چا فرماو نائے بنسیری والیا او — اس درد تے دکھ عذاب کولوں آ چھڈاو نائی بنسیری والیا او

مکھڑا نور جمال والا آ دکھاو نائے بنسیری والیا او — کشندیال دا عیب گناہ سارا چا بخشاو نائے بنسیری والیا او

دربیان درد فراق گوپیاں بیت ہشتد ہم مشتمل بر ۸ مصرعہ

ہویا درد فراق بھی گوپیاں نوں آوے نظر نہ نور جمال گردھر — جنگل وچ بھی روندیاں چھوڑ گیوں ہائے یوں کیوں نال نہال گردھر

تیرا دو سہرا واہنیں جیہد وپ سانوں جہڑی ٹھمک چلیں جنگی چال گردھر — مکھڑا نور جمال تے مرگ نین ابرو ہین بھی وانگ ہلال گردھر

چتر بھیج تے گدا بھی پدم سوہے کھی سوہندا خوب رومال گردھر — کوستک منی بھی گل وچ ہار سوہے سرتاج بھی موتیاں لعل گردھر

... ابیتا بھی جمنا کنارڑے دا اوپر ... لال گردھر — سوہناوا اونہی بھی بنسیری مکھوں اپنی آ لگاں گردھر

تیرے باجھ نہ کوئی حکام ساڈا کون سنے عرض سوال گردھر
کپڑے پاڑ کے کیتے لنگار سارے ہویاں گوپیاں حال بیحال گردھر
جگر ماس تیرا ہجر ساڑ دائے ہویا بدن ساڈا پائمال گردھر
اک رات تے دوسرا ہجر تیرا جنگل وچ گیوں سانوں ڈال گردھر
ہوئی زندگی اب خراب ساڈی برعکس ہے یا اقبال گردھر
گھر بار تے چھوڑ بھی خاوند نوں آیاں چھڈ کے ننگر لال گردھر
خبر نہیں جو کیویں توں رس گیوں بیٹھا گیا اگاس پتال گردھر
ساڈے بدنصیب ایام کھوٹے پل پل گذرے انگوں سال گردھر

اچا چیت بھی گوپیاں ڈانگ پچھی پھس گیاں نے ہجر دے جال گردھر
دم دم تیرا ہجر ساڑ دائی ہوئی زندگی خواب خیال گردھر
رہیا خون نہ بدن دے وچ ساڈا ہوئے عیش بھی سبھ وبال گردھر
خون خشک ہویا تن بھسم ہویا نکلے آہ ساڈی وال وال گردھر
واہ واہ نصیب بھی ہین ساڈے جہڑا بھلا کیتو ساڈے نال گردھر
کیتا خوب وفا بھی نال ساڈے اکھیتوں ملکھ دے کال گردھر
خبر نہیں جو لکھڑا چاند تیرا ہوسی اساں نوں کد وصال گردھر
اسیں بھلیاں بھلے نہ لوک سارا ایدھر آ نال گوپیاں گردھر

کشن دیال نشی منگے نت خوشی کر مہر تے ہو دیال گردھر

در بیان ایضاً بیت نوزدہم مشتمل ۱۰ مصرعہ

ٹھگی کر گیوں کرشن نال ساڈے ڈونگھے گھٹ گیوں وچ چاہ گردھر
رات گھات کرے تن ماس ساڈا دسے زمین نہ کوئی بھی راہ گردھر
کیتے ہتھ توں بنہہ پھڑ گیوں ٹردی وار نہ کیتے اگاہ گردھر
اساں بھل کے لائی پریت لوکو کجھ نہیں ہے ریش وساہ گردھر
باجھ تینڈے کرشن جی حال ساڈا ہویا بدتوں بدتباہ گردھر
دم دم تیرا ہجر ساڑ دیندا دل وچ ال نکلے ساڈی آہ گردھر
ساڈے مردیاں نوں آن ویکھسیں توں خود بھی کر نگاہ گردھر
ہوئے بدنصیب نصیب ساڈے جہڑے تو ہیں کیتے واہ واہ گردھر
ساڈی ونڈیاں ونڈیاں ندیاں ہنجوں اکھیں خواہ مخواہ گردھر
تیرے باجھ بھی حال بیحال ساڈا ساڈے حال نوں گواہ گردھر

ایہہ جنگل دے گل بھی سنگل ساڈے بی نور لگے سانوں ماہ گردھر
درخت جنگل دے شیر بھی نظر آون سپاں وانگ بھی لگے گیاہ گردھر
اسیں بھلیاں تینڈے روپ تے ہیں تیں باطنی ظاہر سیاہ گردھر
گھر بار بھی چھوڑ کے مگر تیرے پایا غم تے درد والا گردھر
شرم شان تے ننگ حیا ساڈا ہویا مرتبہ ورتے جاہ گردھر
تیرے باجھ تاریک جہان دسے اساں ہوونا ایتھے فنا گردھر
نہیں بھید اسا بھی جنگل اندر نہ مرئے لیکے پناہ گردھر
نہیں عدل انصاف بھی کجھ تینوں لوک آکھدے سچی درگاہ گردھر
جی چاہندا تیرے ملنے نوں دم دم ہوئی تیری چاہ گردھر
تیرے باجھ اسے کون دستگیری تیرا باجھ نہ کائی پناہ گردھر

کشندیال تے ہوئیاں رہا توہیں ہیں سچا بادشاہ گردھر

در بیان ایضاً بیت بستم مشتمل بر ۲۶ مصرعہ

گوپیاں کرن فریاد تے آہ زاری چھپن ختاں نوں گھنشام گردھر
اساں ایک گلاں نہ کیتیاں جی گھڑی پایا نہ سکھ آرام گردھر
لکھیا لیکھ تقدیر دا کون میٹے جہڑی ہوگئی ربانی کلام گردھر
پل پل ساڈے وانگوں سال گذرے ساڈی نت تے ہجر الام گردھر
کیہے نت سخت گھر دن آ گئیاں ہے ساڈیاں ہجر دا پئے دام گردھر
جیکر تیرا وچھوڑا ہے ہوناسی کدی باہر نہ کڈھدے قدام گردھر
اساں چھوڑ بیٹھیاں جی جڑاں نوں کیتے کیتائی جا قیام گردھر
تیرے باجھ نگھراں نوں محل جانا تیرے باجھ بھی نیند حرام گردھر
ساڈی تھی آونا آونا جی ساڈے ایک نہاد فرجام گردھر
سانوں ہل جلدی شاماں ہل جلدی ساڈے ٹیک انعام خرام گردھر
درشن دیونا دیونا جی سانوں ہے بھی ایہو اکرام گردھر
ساڈا عمل گناہ بھی بخشناں ئے کیتا کام کوئی جیکر خام گردھر
درشن دیکے کر خوشحال سانوں ہن زندگی بھی انتقام گردھر
سیتا وانگ بھی گوپیاں روندیاں نے چھپن بوٹیاں نوں وانگوں اگر گردھر
کدوں ایہ تقدیر نزول ہوئی ساڈے آئے بھی بد ایام گردھر
اساں مرجانا تیرے ہجر کولوں لوک کرے گلہ تیرا عام گردھر
گھر بار بھی چھوڑ خوار ہویاں پلے پئی نہ کوڈی تے دام گردھر
جیکر اساں وچھوڑا ایہی اینج ہونا چڑھ دیاں اچے بام گردھر
ماپے چھوڑ بھی خاوند انوں پایا اساں بھی خوب انعام گردھر
تیرے باجھ بھی چین محال ساڈا تیرے باجھ نہ کھاونا طعام گردھر
جی جی کریندیاں رہ گئیاں اساں کدے بھی نہ کائی دشنام گردھر
اساں سکدیاں سکدیاں نوں گل لاونا نیک انجام گردھر
تیرے باجھ اساں بھی جیونائی بھر پیونا زہر دا جام گردھر
تیریاں گولیاں گولیاں جی بیدام بھی نت غلام گردھر
تیرا ذکر تے فکر ہمیش ساڈے نہیں جگت دا کوئی بھی کام گردھر
کشندیال منشی منگے نت خوشی بخش خوشی بھی ہر دم گردھر

در بیان ملاقات نمودن کرشن دیو با گوپیاں و آغاز ساختن راس منڈل

باہمراہ گوپیاں بیت بست و یک مشتمل بر ۵۰ مصرعہ

چوری لگ کے کرشن جی گوپیاں توں سکھی لے گئے منڈا پیارے
ہو یار کمن دشمن ہنکار بھاری کرشن ... یار پیارے
راہ جاندیاں سکھی بھی تک پئی نے موہ گئے کرشن چھڑا پیارے
من گیا ... ہنکار ... بدتوں بدخطا پیارے

جدوں کیروان گریہ ہنکار کیتا دتا کرشن نے جلد مکا پیارے

کرشن کرشن کریندڑی پھر رکمن دسے کرشن نہ کوئی پتا پیارے

روندیاں ٹنڈیاں ہوش برباد ہویا سدھ بدھ دی خبر نہ کایا پیارے

آئی رکمن بھی روندی نظر آئی چھپن کرشن دا حال بتا پیارے

رکمن آکھدی کرن ہنکار برا دیو دلوں ہنکار لوہڑا پیارے

لوبھ موہ ہنکار نوں دور کیجے کرو گوپیو دل صفا پیارے

اسیں بھلیاں بھلے نہ لوک سارا خودی جہیا نہ کوئی جفا پیارے

خودی کیتیاں کرشن نہ ملدا ئی ہو گئے نی رکھی دا نا پیارے

اکن عاجزی عاجزی کرشن سندی ہتھ جوڑ کے کرن ثنا پیارے

کرن نرت کاری گاون وشن پد سوز درد دا کرن ندا پیارے

ہویا خوشی توں کرشن وچ چنداں جا وچ من سما پیارے

اک کرن کرشمے تے تار چنداں گل پھولاں دے ہار زیبا پیارے

اک کرشن توں کرشن انیک ہوئے یا دو دو گوپیاں سنگ سوہا پیارے

دو دو گوپیاں دے وچ کرشن سوہے ہر گوپی نوں کرشن نما پیارے

کرن ناچ توں ناچ نو گوپیاں جی راگ نو توں نو بھی گا پیارے

کدی اپنے کڈھ پستان سارے لین کرشن دا ہتھ پھڑ پیارے

لنڈر بن گندھرپ تے شیو برہما راس دیکھنے گئے سدھا پیارے

صورت گوپیاں دی دیکھ دیوتے جی بیٹھے عقل تے ہوش بھلا پیارے

ہوا ہ بھی دیوتاں قربت ہوئے عقل فکر توں گئے مرجھا پیارے

لوٹے پوٹ بھی دیوتے ہون سارے راس دیکھ کے گئے بھر پیارے

رہیا ہوش نہ کسے دا سول کوئی بیٹھے راس تے راس بدلا پیارے

کرشن رکمن توں چھ دوں بھی لک گیا رکمن بیٹھڑی بازو ڈا پیارے

رو رو کہے کرے فریاد زاری لیا کرشن بھی کسے لوکا پیارے

اودوں گوپیاں ڈھونڈیاں کرشن تائیں آں ہٹیاں انہی جا پیارے

وانگ تساں نے میں ہنکار کیتا بیٹھی کرشن نوں ہتھوں ونجا پیارے

اساں بھیڑیاں سب ہنکار کیتا کرشن بیٹھیاں ہتھوں گھلا پیارے

اس خودی ہنکار جنجال پایا کرشن اساں تھیں ہویا جدا پیارے

خودی کیتیاں کرشن جی رس گئے دیو خودی نوں دلوں ہٹا پیارے

خودی چھوڑ کے گوپیاں کرن زاری کرشن کرشن ہی نام دھیا پیارے

راس منڈل بھی پھر آغاز کیتے کرشن کرشن دے نام الا پیارے

پریم کر دیاں گوپیاں نوں کرشن دتا بھی مکھ دکھا پیارے

کیتے ہار سنگار پھر گوپیاں نے دنداں سرخی سرمہ پا پیارے

اک چتر کے مکھ بناں چنگا اکناں صندل بھی لیا لگا پیارے

ہتھ کرشن دا پکڑ کے گوپیاں جی کرن ناچ تے راگ ادا پیارے

گوپیاں عطر پھلیل بیل چنبیلا تن تے خوب لپٹا پیارے

کدی کرشن دی گلھاں تے ہتھ لاون کدی اپنا مکھ چھپا پیارے

کدی پا کے جپھیاں کرشن تائیں سینے نال بھی لیندیاں لا پیارے

مہر ماہ انجم نہ گھوٹ دیو راس دیکھدے طرف سما پیارے

دیکھ کرشن نوں دیوتے خوش ہوئے جی جی کار بھی مکھ بلا پیارے

ہوئی رات دراز شش ماہ جیڈی آوے نہ کوئی انتہا پیارے

رہیا ہوش نہ کسے دا سول کوئی بیٹھے راس نوں اس بدلا پیارے

گوپیاں ناچ تے ساز بھی کیتے بیٹھے کیتی دکڑ طنبور بجا پیارے

جدوں نچدیاں گوپیاں تھکدیاں نے کرشن مٹھیاں بھے اُٹھا پیارے
کرشن گوپیاں دا کرشن گوپیاں دا مینہ سر جمین بھے بھا پیارے
نال پریم دے گوپیاں کھیل کردا دینداں منجی سی آس پوجا پیارے
کرشن خود زبان نوں حکم کیتا اب کیجے ناچ دریا پیارے
کئی گوپیاں جنکے فیل ہویاں کرشن دیوندا پانی وگا پیارے
رج نال کرے گلاں مٹھیاں او سُن گوپیاں سیس ہلا پیارے
ٹوبی مار کے گوپیاں کھیل کرن کرشن کرے بہو بھا پیارے
دو دو گوپیاں اندر بھی کرشن کھیڈ کے لیا ہار نوں کرشن لو بھا پیارے
ہتھ پکڑ کے گوپیاں کھیل کردا کرن گوپیاں نہیں ٹر ما پیارے

کرشن گوپیاں نال پیار کردا ہوندا لوٹ تے پوٹ فدا پیارے
متاں بھل کے کرو خیال لوکو کرشن کام نوں دتا نسا پیارے
کرشن گوپیاں گوپیاں کرشن ہوئی تا جگت نوں سبھ بھلا پیارے
کرشن گوپیاں کرن جو کھیل پانی وانگ مینہ دے بوند برسا پیارے
سونڈ وانگ بھی فیل دے سنڈ پانی کرشن ہوندا خوش خوشا پیارے
کرشن کھیل کرے سنگ گوپیاں دے پانی چھڑکدا ہم مچا پیارے
کرے ذرہ نہ کائی عدول گوپی جویں کرشن دی ہو رضا پیارے
کدیں ہاہوں بھی پکڑ کے گوپیاں نوں جمنا وچ بھی ڈنکا پیارے
گوپیاں حسب پیار بھی کرشن سیتی ہویاں پھول دی وانگ کشا پیارے

کرشن نال سہاں بھی گوپیاں نے ہتھ نال بھی ہتھ ملا پیارے
جھریاں گوپیاں ناچ توں تھک پون کرشن مٹھیاں بھے بٹھا پیارے
پانی حب محبت وصال والا اوہدے ہتھوں خوب پلا پیارے
اتے گوپیاں گوپیاں نوں کرشن لے بھی ہتھ ملا پیارے
اپنے کرشن تے آپ ای گوپیاں او وناکھیل بھی اک دکھا پیارے
کئی لاکے دھونیاں کرن پوجا درشن کرشن دے لکھ او پا پیارے
کرشن گوپیاں تے مہربان ہویا دتے جمنا تے پاپ مٹا پیارے
جاواں صدبلہار میں گوپیاں توں جنہاں کرشن دا کیتا لقا پیارے
خوشی نال گیاں گھر گوپیاں جی کرشن خوش بیٹھے تنہا پیارے

اکئی اکئی دے نال پریم کردا اکے اکے دا نام بولا پیارے
ہر ہر گوپی تائیں خوش کیتا ہس بول کے نال طبعا پیارے
گوپیاں ناز کرشمے کر کے جی کرشن دیو نوں لیا رجھا پیارے
ہوئی دور غمی سبھ گوپیاں دی وعدہ ہر انہہ خود کیتا وفا پیارے
ہوئے دیوتے دیکھ کے خوش جنداں کرن استتی کرشن بینا پیارے
کئی جپ تے تپ بھی کرن پوجا درشن کارنے پیر فقیرا پیارے
دھن بھاگ ہوئے بڈے گوپیاں دی ہویا کرشن بھی خود سہا پیارے
راس منڈل توں کرشن جی ہو فارغ سورج چڑھیا دتے شعا پیارے
اب منشی غریب کرشن میری راس منڈل دا بخش سرا پیارے

میری دلی مراد حصول کیجے کشن دیال تے کر عطا پیارے

دربیان رفتن نند بمعہ کرشن دیو و گوالاں جہت تیرتھ جاترا و باز واپس آمدن کرشن دیو و باگوپیاں ملاقات ساختن ببیت بیت دوئم مشتملبر ۸۰ مصرعہ

اتے نند تے ہور گوال سارے بیٹھ رلکے متا پکان سائیں
سبھ گوال تے کرشن بلدیو سوامی گڈی چڑھ کے ہور وان سائیں
درشن کارنے سبھ گوال گئے پسو آہا بھی شو استھان سائیں
کیتی ہال وہائی بھی نند بوہتی گوال گرد ہوئے جمع آن سائیں
کرشن جا کے سرپ نوں لت ماری سرپ ہو گیا انسان سائیں
توہیں وشن سروپ تے وشن ہری قدرت نال بنایا جہان سائیں
کرشن بھید کی ہے نام تیرا کر اپنا سبھ بیان سائیں
شکل اثری دی دیکھ ہسیا میں تاں سراپ ایسان سائیں
دھن بھاگ ہوئے اب پھیر میرے تیرے چرن چھو پائی جان سائیں
گوال دیکھ کے بڑے اچرج ہوئے کرشن خاص او تار یزدان سائیں
واپس ہو کے گوال گھر یں آئے کرشن دیکھ ہوون شادمان سائیں
جدوں سنیاں آواز بھی گوپیاں نے ہویاں تنگ سرپ مستان سائیں
نیڑے جدوں گیاں گوپیاں جی کیتا سرپ بھی لا وہ رکان سائیں
سرپ دیکھ کے ہویاں بیتاب سبھے تنگ بیدھ پیاں لرزان سائیں
کرشن دیکھ کے سرپ نوں لت مارے سرپ ہو گیا بیجان سائیں
ہتھ جوڑ کے گوپیاں کرن استت سیس کرشن دے قدم ٹکان سائیں
کرشن دیکھ کے ہون نہال سبھے کرن گوپیاں جان قربان سائیں
دیکھ مکھڑا نور جمال والا نال چشماں چشم ملان سائیں

ابے ان آئے تیرتھ جاترا ایے کرئے جا سورستی اشنان سائیں
کیتا سبھ گوالاں اشنان ایتھے حسب قدر کیتا پن دان سائیں
سنند اندروں اک بھی سرپ آیا لیا نند نوں اس گردان سائیں
کسی کرشن نوں جا کے خبر کیتی پہتا کرشن بھی اس مکان سائیں
لگا کرن بھی استتی کرشن سندی توہیں وشنو خاص بھگوان سائیں
دکھ ہرن والا کرشن نام تیرا صفت کر نہ سکے زبان سائیں
ودیادھر بھی دیوتا کہن سانوں کیتا میں خطا نادان سائیں
ہوسیں مار توں زیر زمین تے پیر کرشن لایاں سے ادہان سائیں
ایہہ کہہ کے انتر دھیان ہویا کرشن کرشن دے اکر دھیان سائیں
کرن کرشن دی استتی گوال سارے دیکھ دیکھ ہوون فرحان سائیں
اک رات سی چاندنی روز وانگوں کرشن بنسری باہجان سائیں
کم کار بھی گھر اندر چھوڑ سارے ہویاں کرشن دے مگر روان سائیں
سنکھ چوڑ بھی سرپ دا نام راکھش پیا گوپیاں نوں راہ ہان سائیں
مکھوں کرشن بھی کرشن پکار کیتی ہویا کرشن نوں جلد عیان سائیں
دیکھ موہن بھی گوپیاں سرپ سندے ہویاں خوش جیو باغ بستان سائیں
تیرا انت نہ پاوندا شیو برہما مکھوں صفت کی کرن مکھان سائیں
ہو یاد و بھی غم یکبار انہاں سرگئے بھی دکھ دکھان سائیں
سن ہوش آواز بھی بنسری دا تم درد بھی سبھ بھلان سائیں

کرن خوب لباس پوشاک چنگی چولی نال چھپان پستان سائیں
بناں دس بھگوان تے بابے وی ساعت نال شال لگھان سائیں
جس درشن نوں لوک بھی سکدا ئی خاص سکھیاں ہو کے پان سائیں
دھن بھاگ ہوئے بڑے گوپیاں دے کرشن بات بھی آکے گان سائیں
اکبار بھی منشی غریب اتے کرشن ہو دلوں مہربان سائیں
برا کم بھی کرن تکبر دا گر ہے والے سر مران سائیں
کرن گوپیاں حال فریاد زاری سر درختاں نال ٹکران سائیں
کیتے دور بھی ہار سنگار سارے ہویاں گوپیاں سبھ حیران سائیں
کہڑا دیکھ بھی عیب گناہ ساڈا ساتھوں ہو گیا پنہان سائیں
او وقت سعید بھی آ کہڑا اسک دیکھیے مکھ سہان سائیں
تیرے سوز تے درد فراق کولوں عمر گذر گئی رائیگان سائیں
ساڈی چھوڑ پریت بھی نس گیوں جا لا پریت حیوان سائیں
کوئی کرشن دی دسے اخبار سانوں اوہ چاسدے آواز و کان سائیں
ڈھونڈ بھال بھی خاک تے ڈگ پیاں ہو کے سیاں کر دے وچ غلطان سائیں
ہڈ ماس نہ رہیا بھی وچ جسے ہجر بدن کیتا بریان سائیں
ہنجوں وگدیاں وانگ پرنالیاں دے ڈھونڈ ڈھونڈ کے ہویاں حیران سائیں
وچ جنگل تے رات بھی کالڑی دے ساڈا حال دا کون نگران سائیں
تیرا نہیں صلاح بھی کار کوئی تیرا نہیں جو کوئی ارکان سائیں
اساں ڈھونڈیا سبھ جہان سارا تیرے باجھ نہ ہور سان سائیں
سینہ بھج کے ہویا کباب ساڈا ہجر تیندڑا وانگ طوفان سائیں
کس مت لایا تینوں بخت تیتیکن [illegible] سائیں

شکم ناف کنجن نال کپڑے دے مٹھا کرشن دے مکھ لگان سائیں
پھر پھر دیکھن مکھ کرشن سندا لوٹ پوٹ بھی گوپیاں جان سائیں
بھر بھر کے جام نظارے دا دستی کرشن نوں خود پلان سائیں
جنم جنم سندے سبھ پاپ سارے درشن پا کے سبھ ونجان سائیں
ویسی کار ہویا کرشن نال ساڈے کیتا گوپیاں دلوں گمان سائیں
اچا چیت ہیئوں کرشن غیب ہے یا گوپیاں دیکھ ہویاں پشیمان سائیں
رخ نال طمانچیاں لعل کیتے ہنجوں وگدیاں وانگ باران سائیں
رو رو کے سبھ بیہوش ہویاں آوے کرشن نہ وچ نظران سائیں
اک رات تے دوجڑا اہے جنگل تیرے باجھ کہڑا نگاہبان سائیں
گھر بار بھی چھوڑ ویران ہویاں تیرے باجھ نہ چلے گذران سائیں
چنگا لگے نہ خویش قبائل سانوں تیرے باجھ ویران [illegible] سائیں
رو رو کے کردیاں حال مندا بار بار پچھن درختاں سائیں
کرشن کرشن کریندیاں پھرن جھلیاں آوے نہیں آوازن سکھیاں سائیں
مارن آہ و فغاں تے سر دے نعرے تیرے ہجر کیتا زندان سائیں
واہ وا نصیب بھی ہین ساڈے سانوں چھوڑ جاویں جا ویدان سائیں
پریت لا یونہ نال بھی کوڑ کاں دے پریت لا کے دغا دکھان سائیں
تیرے باجھ کرے کون دستگیری تیرے باجھ نہ ہے پاسبان سائیں
کس دے اگے بھی جا فریاد کریئے تیرے باجھ نہیں حکمران سائیں
دسے سبھ جہان اندھیر سانوں تیرے باجھ غبار چشمان سائیں
ساڈے نالوں بھی چنگیاں کون کوئی جنہاں نال تیں ہے لایا دیوان سائیں
پئیں گوپیاں تیریاں ہاں خدمتگار قدیم پچھان سائیں

سن عاجزی عجز نیاز انہاں کرشن آن پونچے عالی شان سائیں
گوپیاں کرشن سنگ لے گھریں گیاں پیاں وچ تقصیر بخشاں سائیں

ہوئیاں گوپیاں خوش بہار ولگوں ہتھ جوڑ کے سیس نوا سائیں
کشندیاں نشی منگے نت خوشی ظالم دور کولوں دے دامان سائیں

دربیان فرستادن کنس ارجہت راکش راجہت کشتن سری کرشن و مشورہ نمودن باہمراہ اکرور برائے آوردن کرشن دو بیت بیست و سوئم مشتمل بر ۵۷ مصرعہ

لکھیا الیکھ تقدیر دہتدائی توڑنے کرے او پاہار پیارے
اکرور نارد عقل منے نوں آئے کنس دے پھیر دیدار پیارے
نارد آکھدا کرشن بھی ہوت تیری سنوں ماتیے رہو ہوشیار پیارے
نارد آکھدا اسنوں مار نا ہیں کرشن ماریاں ہو وے چھٹکار پیارے
نارد آکھدا بھیج توں راکشاں نوں دیر نہ کر دیگر کائی کار پیارے
جدوں کرشن نوں لائے اکرور ایتھے پہلوان تیر دین مار پیارے
سبھ حال احوال بھی کنس سند اکیتا کرشن اگے اظہار پیارے
پہلی راکشاں نوں سد کنس راجہ کہندا کرشن دا گدھو دیمار پیارے
انتے سد چندور پہلوان دو جے کنس کرے تاکید بسیار پیارے
فیلباں نوں سد تاکید کردا کیلا پیر توں کریں تیار پیارے
کنس سبھ سامان تیار کیتا نہیں جاندا کم کلتار پیارے
سنگھاں نال لپیٹے ہندر ابن تائیں کرج بانس بھی ہولا چار پیارے
کرشن ہنیا جاکے سنگھ نکڑے کیتی اسنے نال پیکار پیارے
مرت ہوندیاں ہو یا بھی روپ راکش ڈنگا وانگ بھی اک پہاڑ پیارے
ہتھ جوڑ کے کرن شتا سارے نمسکار کرن بار بار پیارے
چندور پچھے کیسے نام راکش آیا اسدا وسیم نوں مار پیارے

عقل وہم تقدیر بھی پھیر دیندی نہیں نال تقدیر چار پیارے
کنس ادب آداب بھی کر نارد نمسکار کردا نمسکار پیارے
کنس سندیاں بکڑ وسدیو آندا لگا مارنے نال تلوار پیارے
کنس وسدیو نوں کہن لگا مینوں دس او پاشمار پیارے
جیکر راکشاں توں کرشن بچ جائے بھیج بھگت اکرور نوں یار پیارے
نارد کہکے انتر دھیان ہویا کیتا کرشن دا جادیدار پیارے
نارد کہکے انتر دھیان ہویا اب کنس دا اسنو کردار پیارے
اکرور بھگت نوں سد آکھدائی جلد جا توں کرشن بیار پیارے
جدوں کرشن تساڈے پاس آوے بل لا ماریں زنہار پیارے
اول کبلا کرشن نوں مار دیسی اس دا بچنا ہے دشوار پیارے
ارجہت راکش روپ بیل ہوکے گیا کرشن دے پاس کفار پیارے
گوالاں کیتی فریاد بھی کرشن اگے دتا بیل نے شہر اوجاڑ پیارے
اٹھدااں قدم بھی بیل نوں دھک پچھاں چا ماریا میں ٹھکار پیارے
برج باش بھی دیکھ حیران ہوئے کرن کرشن دی استت او چار پیارے
کرن عجز نیاز ڈنڈوت چنداں تہیں شنو خاص اوتار پیارے
اس روز کرشن گوالیاں دا اسی آن پہتا وچ یار پیارے

اسپ کرشن دینال پکار کیتی کرشن با نہہ تی ہنگھ وڈا پیارے
ہوئے دیوتے دیکھکے خوش چنداں ندر کردا پھل عطار پیارے
ہوئی سبھ جہاں نوں خوشی بہتی مرت راہکشاں تھیں گلذار پیارے
تیرے کم بھی تدہ نوں ہیں معلم کر سکے نہ کوئی تکرار پیارے
جدوں پیش مشکل ساڈے آوندے ہیں تدوں ہووناں توں مددگار پیارے
کیسی ویت ارجہت دسی مرت سنکے لگا کنس نوں چڑھ آزار پیارے
کیتے بہت حیلے کرشن مارنے نوں ہویا کوئی نہ حسب دکار پیارے
تدہیں عزیز بھی دوست میرا ہور نہیں کوئی غمخوار پیارے
دوست سوئی جو دوست دے کم آوے وقت عاجزی ہی کار پیارے
جویں ہو سکے کرشن لیا ایتھے میری خاص حضور یکبار پیارے
دیساں مال متاع تے گوہر موتی دیساں تدہ نوں بخش یار پیارے
درشن کیجیے کرشن دا جاوتھے دلوں کھدا حب یار پیارے

مرت ہو کے ہویا بھی دپ راہکش ڈٹھا وانگ بھی رخت دستار پیارے
کرن استتی دیوتے سبھ سارے مکھوں کرشن گردجی کار پیارے
گوال گوپیاں دیکھکے کرن استت جاندے کرشن تھیں صدبلہار پیارے
بار بار بھی کرشن دی کرن استت کردے کرشن نوں جان اوتار پیارے
پھیر پھیر کرن استت کرشن سندی کر دو ر بھی خودی ہنکار پیارے
ہویا غم دے وچ غروب چنداں کھان ہین توں ہویا بیزار پیارے
نوکر بھیج کے سد اکرور تائیں نرمی نال کرے گفتار پیارے
تیرے جہیا نہ ہور بھی دوست کوئی نیک صفت تے نیک آثار پیارے
اب سخت آیا وقت پیش مینوں جلد کرشن دی طرف سدھار پیارے
عمر نیک تیرا بھلا جانساں ہیں دیساں چاہ گراں دستار پیارے
جیکر نہ جاواں کنس مار دیسی لیا دل اکرور چتار پیارے
کیتا کنس تیار اکرور تائیں رتھ چڑھ کے ہویا سوار پیارے

کشندیال منشی منگے نت خوشی کرشن توں میرا ادھار پیارے

رفتن اکرور بامر کنس جہت آوردن سری کرشن دیو و خوش شدن اکرور از دیدار کرشن بیت بیست و چہارم مشتمل ۱۸ مصرعہ

ہویا خوشی دے نال اکرور رواں رخصت ہوکے گوکل نوں جاوندا اے
لے جاندیاں کرے دلیل چنداں کرشن سنگ کیونکر ہوونداے
میتوں سد بینگے کرشن جی جد چاچا میں لیا سول نہ ماندا اے
دھن ہو سن من بھاگ میرے جدوں مکھڑا کرشن دا کھانداے
جدوں گوکل دے جانزدیک ہویا اکرشن بانظر آوندا اے

کیتا کنس بھلا بہتا نال میرے اج کرشن دا درشن میں پاوندا اے
جدوں کرشن جی پھینگے حال میرا باتاں کر میں جی پرچاوندا اے
اول ملیگا جد بھی کرشن مینوں سر چرن میں کنٹھ لگاوندا اے
ہویا نیک سبب بھی کنس دا لوں مینوں کرشن دی خاطر بھیجاوندا اے
ہووت چھتر اٹھ اکشی ہی تے پیا جنم دا پاپ بخشاوندا اے

پھیر پھیر لیتی اس خاک تے سارے بدن تے خاک بھی لاوندا اے
اتے کرشن بلدیو گائیں چو وتے توں دوہاں دا میل ملاوندا اے
کرشن سمجھیا آیا اکرور چاچا ہتھ جوڑ کے سیس نوانداا ے
بار بار چمیں سر کرشن سندا گل لا کے پاپ ہٹاوندا اے
کنس جیندیاں سکھ نہ مول ساڈوں پیارت بھی دل ستاوندا اے
مائی باپ تیرے رہن قید اندر کنس نت بھی دکھ پہنچاوندا اے
میرے پچھے بھی اُنہاں عذاب پایا بھائی بہن بھی کنس مرواندا اے
مائی باپ پھیر مگر دکھ پایا میں انہاں دا دکھ ونجاوندا اے
گھر لیکے اکرور تائیں کھانا کھان دتا من بھاوندا اے
آیا لینے تینوں کنس بھیجیا ئی میرا جیوڑا پیا ڈولاوندا اے
نند سد گوالاں نوں خبر کیتی شہر وچ منادی پھراوندا اے
سن گوپیاں حال بیحال ہویاں ہجر کرشن دا جی کھپاوندا اے
ساری رات گذری گلاں کردیاں نوں سبھ حال اکرور ساوندا اے
گوال گڈیاں تے گھیو لے ٹرے کون لکھیا لیکھ مٹاوندا اے
تیز ر وکے رتھ رواں کیتا گوپیاں ہجر دے ہتھ پکڑاوندا اے

کر عجز نیاز آداب چینداں رتھ چڑھکے اگاں نوں ہاوندا اے
ایدوں جا اکرور نزدیک ہوئے نہتا رتھوں لہکے کرشن بلاوندا اے
کرشن دیکھ اکرور بھی خوش ہویا پریم نال بھی نیر وہاندا اے
کرشن پچھدا چاچا جی صحت بدتوں گوں حال اکرور سمجھاوندا اے
مائی باپ سندا دس حال مینوں کنس انہاں نہیں دکھاوندا اے
کرشن سندیاں آہ بھی سرد ماری مائی باپ سندا غم کھاوندا اے
جیکر جنم نہ دہاڑا گھر انہاں مائی باپ نہ قید کراوندا اے
سن سن اکرور بھی خوش ہوندا غم درد بھی سبھ بھلاوندا اے
بعد کھانیوں پوچھے بھی کرشن سوامی چاچا کیوں تشریف لیاوندا اے
نالے نند گوال گھبولان سارے کنس ایہ بھی حکم فرماوندا اے
روغن لیچلنا دنے گڈیاں تے کنس جگ بھی اک بناوندا اے
کرشن چاچے اکرور دی کر خاطر مٹھیں بھر کے منجی سواوندا اے
اکرور اُٹھ سویرے رتھ او تے کرشن چاڑھ کے ترت سدھاوندا اے
پے گیا کرلات بھی گوپیاں نوں کرشن گوپیاں ہتھیں ہٹاوندا اے
کرشن دیکھ اکرور بھی خوش ہوندا نال بھائی بلدیو لٹکاوندا اے

کانشی رام ارجن اُتے مہر کیجے کرشندیال تیرا جس گاوندا اے

بعد رفتن اکرور باہمراہ سری کرشن دیو و آہ و زاری ساختن گوپیاں از ہجر کرشن دیو بیت بیست و پنجم مشتملبر ۱۴ مصرعہ

جدوں کرشن نوں لے اکرور ترباہویاں گوپیاں بہت بیتاب گردھر
دندوانگ سفید بھی دُر موتی پا کولڑے وانگ گلاب گردھر
ساڈے سندر سر پاؤں نوں چتی گڑ گنڈ بنت گنواب گردھر

کدوں آوسی پھیر بھی نظر ساڈوں تیرا مکھڑا انور مہتاب گردھر
ساڈے سوہنے تیک تاں دسر چہرہ چمکدا رہے آفتاب گردھر
ساڈا نیں منیں الکرنید اکیتا رتھ دواں شتاب گردھر

جھڑی کیتیاں نال اکرور ساڈے کدی دینگا پھر حساب گردھ
اکرور نام نہ ہے کرور سخت ڈٹھا وچ نہ بید کتاب گردھ
شُدلیوار نہ رچکے ملیو دے چنگی تیں کیتی ساڈے یاب گردھ
کھان پین تے نیند حرام ساتوں جوں اگ تے سیماب گردھ
رہیا ہڈ نہ ماس بھی بدن ساڈے دل بھجداونگ کباب گردھ
کیتا تیں نہ کجھ وفا سانوں رہا ننگ ناموس آب گردھ
بیدام غلام بھی رہاں اسیں تیرے قدم دے رہاں تراب گردھ
اسیں حاکم تسانوں بھی عیت ہوویں تیتھوں پچھیے پھر جواب گردھ
توں نال اکرور نہال ہوویں اسیں وچ فراق عذاب گردھ
تیں جیہا نہ کوئی کم رحم ڈٹھا ہند روم تے وچ پنجاب گردھ
اب زندگی ہوئی محال سانوں عیش عشرت سبھ خراب گردھ
تیرے درد فراق بیہوش کیتا دن چین نہ رات نوں خواب گردھ
تیرے وصل باجھوں ساڈی جان لباں اُتے زندگی وانگ حباب گردھ
بخش عیب گناہ تقصیر ساڈی اب کیجے نہ عتاب گردھ

کشندیال دا کر حصول مطلب میرا عرض بھی تیری جناب گردھ

دربیان درد فراق گوپیاں از ہجر کرشن دیو بیت

بلبیت و ششم مشتمل بر ۱۶ مصرعہ

گوپیاں رو کے کرن فریاد زاری گیوں نال ساڈے کر کور گردھ
آند اکدی نہ ایتھے اکرور با کرشن لے گیا ساتھوں دور گردھ
اک پل نہ دسدیاں باجھ تیرے سینے بلدا ہجر تنور گردھ
چھوڑ ماتے باپ بھی خاوند اں نوں تیں نال پیار بھی پور گردھ
تیرے باجھ جہان انھیر ستے نہیں بھاوندا کوئی امور گردھ
ساڈے جگر گوشہ دل جان ساڈے ہیں اکھیاں دا توں نور گردھ
جلدی آن کے مل بیچاریاں نوں کول اکھ توں حاضر حضور گردھ
اسیں گوپیاں ملیکے تکھ تیرا ہو جاوے دیکھ سرور گردھ
کٹ کٹ کے مونہہ تے سر بھنا سینہ کردیاں کٹ کے چور گردھ
ہجر وانگ بھی سپاں ڈنگ مارے جویں لڑدے ہین زنبور گردھ
اک پل مثال بھی سال گذرے دن ہو وندا کیویں دور گردھ
اسیں حال توں بیحال ہوئیاں تُس ہو بیٹھوں مغرور گردھ
گردش نال تقدیر اکرور آیا گیاں غماں دے وچ بھی پور گردھ
دم دم چاہے دل ملنے نوں ہیے ہو شوق جو دل فور گردھ
اسیں سکدیاں سکدیاں سکدیاں نوں جلدی آکے مل ضرور گردھ
کشندیال دا ابھی توں گھر جلدی سبھ ہندے نال معمور گردھ

دربیان ایضاً بیت بیست و ہفتم مشتمل بر ۱۴ مصرعہ

مہربے کنس اکرور ساجیجیا ای ماتوں نال دی گیو نوں گردھ
... آند ... آکے جی وقت دا تیتھوں ٹور گردھ

تیرے باجھ ہے بدن رنجور ساڈا لیا ہجر نے جگر مروڑ گردھر

رات تاریاں گندیاں گذر جاندی روز حشر دے وانگ ہی گھور گردھر

تدوں ہوویگا ملاپ بھی جلد ساڈا کنس جا پوے وچ گور گردھر

عوض نال ساڈے کنس شمنی دا کیتا ظاہر ہی آن کے ورگردھر

کرن سکھیاں رو کے واویلا جان کرن نثار کروڑ گردھر

درشن دیو تا دیو تا دیو نا او دھر نال مہار نوں موڑ گردھر

اسیں رونداں رونداں و تیرا دل ہے سنگ کٹھور گردھر

کدوں آیا اکرور تقدیر سیتی تینوں لیگیا انگوں چور گردھر

برا ہوویگا حال اکرور سندا جیں کرشن تا لوں وتا پھوڑ گردھر

کرن گوپیاں کرشن آواز اوچا رو رو کے کردیاں شور گردھر

سانوں غم تے درد دے وچ سدا دتا ہجر نے وچ بھی بور گردھر

کشندیاں منشی منگے نت خوشی تیرے باجھ نہ آسرا ہور گردھر

در بیان آمدن اکرور بمعہ سری کرشن د بو در متھرا وسیر نمودن سری کرشن در شہر متھرا بیت بیست و ہشتم مشتمل بر ۷ مصرعہ

رتھ سمیت اکرور نے تیز کیتا لگھے پار بھی جمنا دریا سائیں

پار لنگھدیاں ہووے دوپہر گئی کیتا غسل اکرور بھی آ سائیں

ڈٹھے کرشن بلدیو بھی جل اندر ڈٹھے رتھ تے نظر لگا سائیں

بار بار بھی کرے اکرور استت ہتھ جوڑ کے کرشن ثنا سائیں

ہر اندر تیرا نور جلوہ رہیا ہر دے وچ دکھیا سائیں

توہیں وشنو روپ نارائن ہری لیا روپ بھی کرشن بنا سائیں

معہ نند دے کرشن جی شہر متھرا آئے گوال بھی لنگدی جو شاں

اکرور آکھدا کرشن جی گھر میرے اول آئیکے چرن چھوہا سائیں

اکرور گھر دی طرف روان ہویا کرشن نال بھی سخن الکا سائیں

شہر متھرا کرن سیر دوہیں لوک دیکھکے ہون فدا سائیں

ہر گھر سوہے سونے زر سیتی گویا ہر دیوار طلا سائیں

دکن لعل ہیرے بھرے ہاں اتے ملک دے ہاں بنا سائیں

نند نال گوالاں سمیت گئی اوہی لنگھیا پار بھی جا سائیں

جدوں گنا تیری تپسن نوں کرن لگا جل وچ ڈٹھا لکھ پا سائیں

رتھ جل اندر کرشن نظر آون آوے کجھ تا ہیں انتہا سائیں

توہیں ہیں برہما توہیں شنکر ہے خلق دے وچ سما سائیں

اول آخر سبھ جہان اندر ہر وچ بھی تیرا شعا سائیں

اکرور صفت ثنا بھی جا کے کردا رتھ جاو ندا وانگ ہوا سائیں

باہروار اک شہر دے باغ چنگا ڈیرہ دتا بھی وچ لگا سائیں

کرشن آکھدا چاچا جی جاو توسیں کنس نال آسا تیرے دا سائیں

جدوں تیسرا پہر بھی آن ہویا کرشن لیا بلدیو بلا سائیں

متھرا شہر کہ اک بہشت دوجا بیٹھے گھر بھی جنت جڑا سائیں

گلی فرش بازار بہار سوہے گویا جنت صد رنگ سجا سائیں

بازار بیگر لالی چاپیر یو تو ان حسن برنا سائیں

ہر گلی بازار انبار سوہن تے پھلاں دے فرش بچھا سائیں

ہور دا نگ زبان مثال متھرا جن دیکھکے جائے شرما سائیں

چڑھ کوٹھیاں تے دیکھن کرشن تائیں متھا ٹیک کے سیس نوا سائیں

کئی روٹیاں چھوڑ کے دوڑیاں نے کئی کھاندیاں ہتھ چلا سائیں

اکناں پیر اندر زیور نوں پا ہتھیں اک چشم لیا مہ پا سائیں

درشن پاکے لوک نہال ہوندے تے جنہاں دے پاپ ونجا سائیں

اس درشن نوں سکدے لوک سارے تپی منی بھی دھونیاں لا سائیں

کوئی پیر پکڑدے کوئی مکھ دیکھے کرشن ہر نوں لیا لوبھا سائیں

ہویا بھار اوتار تے کرشن پیدا جو تے روپ بھی جگت ترا سیا سائیں

جویں تا رہائی گوکل متھرا نوں کر اس غریب عطا سائیں

راہ جاندیاں ملیا اک دھوبی کپڑے کنس دے خوب لیا سائیں

راجے کنس دے کپڑے ہین جیتھے سنے اوہ تے دے مروا سائیں

کرشن سندیاں دھوبی نوں لا دھپا دتا زمیں تے ترت دکا سائیں

کپڑے مکر دے گل دے وچ گھتے لیا تن بھی خوب گھما سائیں

کپڑے کرشن بلدیو بھی پہن کے جی دتی درزی نوں ٹھیک بنا سائیں

پھرن گلیاں اندر وچ سیر کردے دتے خلق دے دکھ مٹا سائیں

دیکھ جب پیار بھی بھگت سندا کرشن گھر گیا اس دے دھا سائیں

سکھوں کرا ستت گل پا پلا کرشن جیدا دل صفا سائیں

لے پھلاں دے ہار بنا جلدی دیندا کرشن بلدیو پوا سائیں

توہیں خاص شنو توہیں خاص شنو کرے استتی کرشن سنا سائیں

پرسرام تے رام اوتار توہیں آئے کرشن دا روپ وٹا سائیں

طرح طرح دے باغ تے انب بوٹے ہور شیرنی بے انتہا سائیں

دیکھ کرشن بلدیو نوں مرد عورت دوڑے کم تے کار بھلا سائیں

زالاں چھوڑ کے بالاں نوں دوڑیاں نی کیتا ذرہ نہ شرم حیا سائیں

اکناں سدھ نہ رہی بھی کپڑیاں دی لیا پارچہ اک لپیٹا سائیں

سدھ بدھ نہ رہی سر پیر سندی درشن کرشن پاون من بھا سائیں

دھن بھاگ ہوئے اس نگر دے نے جگاندے پاپ پہا سائیں

گوکل تار کے متھرا نوں آئے تارن تے نگر دے بھاگ جگا سائیں

سچ سچ نارائن پرماتمہ توں لیا آدم دا روپ چمکا سائیں

درشن دے بھی ہستی عجب تائیں کراں عاجزی عجز ادا سائیں

ہوئے خوشی خوشحال سبھ مرد عورت درشن کرشن توں پر فقرا سائیں

کرشن آکھیا کپڑے دے دھوبی کراں خوب پوشاک زیبا سائیں

توں بھانگلی بن دا رہن والا کنس سندیاں دے داوڈا سائیں

کھس کپڑے دھوبی نوں پہن لیتی خبر زیر بنہ یا لادی کا سائیں

اچاچیت آیا ایتھے اک درزی دیندا کرشن نوں کپڑے پہنا سائیں

کیتے کپڑے وانگ شاہزادیاں دے دشمن دیکھکے جان ترسا سائیں

اک بھگت سوداماں بھی مالنی سی ہیا کرشن دے گیت نت گا سائیں

سوداماں دیکھکے صد بلہار ہوندا پوجا کردا جور وا سائیں

بار بار ٹیکے متھا کرشن اگے دتا حرص موہ رکا سائیں

کرشن تاریا بھگت نوں دھرمیتی انگ سنگ بھی ہو سہایا سائیں

توہیں کچھ نے مچھ نرائن ہری ہے ٹے وچ برجنگ دے جبا سائیں

ہاہا ہار پچھان توہیں قادر کریم دانا سائیں

چرناں نال پوترا یہ گھر کیتا کنس پاپی نوں اپ کلسائیں
ہتھ جوڑ سوداماں بھی کرے استت میری بخش توں سبھ خطائیں

توہیں عاجزاں داہیں مان رباتیرے باجھ نہ کوئی حکماسائیں
کشن دیال منشی منگے نت خوشی میٹھے کرم دامینہ برسائیں

در بیان جنگ و جدل کرشن دیو باہمراہ کنس و مردن کنس از دست کرشن دیو بیت بسیت و نو مشتمل ۸۲ مصرعہ

کرشن دیو سوداماں تھیں ہو رخصت نال بھائی بلدیو بلوان پیارے
کرن سیر بھی متھرا دو بھائی ڈٹھا فرش بازار دوکان پیارے

ایدوں کبجاں عورت اینتھے آپہنچی ہتھی صندل جام اسدے دستان پیارے
لیجاندی سی کنس دے واسطے او کرشن دیکھ ہوئے حیران پیارے

کبجاں کیوڑہ عطر گلاب صندل لیجاندی سی کنس دے ہاں پیارے
کرشن طلب کیتا چندن کبجاں تھیں کبجاں کہے نہ کچھ زبان پیارے

کرشن دیکھکے ہوئے تصویر وانگوں ہوش بدن تھیں ہوئے نسیان پیارے
چندن جام تا ہتھ کرشن دے چی ملن دو بھائی بدن جان پیارے

چندن ملکے ہوئے بھی خوش راضی نظر کبجاں دی اٹکان پیارے
ہتھیں چھیک کے کب درست کیتا ہوئی عالیاں تھوں عالیشان پیارے

صورت حور دی انگ سروپ ہو یا کھل گئے نے سبھ عیان پیارے
ہتھ جوڑ کے کبجاں عرض کردی میرا کرو پوتر مکان پیارے

کنس مار کے آو ساں گھر تیرے رکھ دل نوں اطمینان پیارے
کبجاں عرض کرنیدڑی گئی کرشن اگاں تھیں ٹھہ روان پیارے

سیکڑیاں کردیاں جا پہتے جتھے رکھی سی کنس کمان پیارے
آہی قوس گراں سنگین بھاری چا کوئی نہ وچ جہان پیارے

کرشن چا کمان نوں زہ کیتا کیتے ٹکڑے چند چندان پیارے
ہویا زیر زمین جہان سارے اوچا تا آواز آسمان پیارے

ہر طرف سپاہ بھی پکڑنے نوں ہور دوڑ پے نگہبان پیارے
کرشن ٹکڑا پکڑ کمان سندا آندی فوج مارے گردان پیارے

سبھ مار کے دور ہٹا دتے تدوں کنس لگا غم کھان پیارے
کرشن گڈیاں دی طرف واں ہو یا پہنتا وچ گوپیاں اتھوں آن پیارے

نند دیکھکے کرشن نہال ہویا گوپ ہو وند صد قربان پیارے
کنس سنکے ماجرا کرشن سندا ہویا غمد وچ غلطان پیارے

ہویا خواب تے طعام حرام اسنوں سوچ ہویا پشیمان پیارے
بے ابر و برق بھی نظر آوے خواب وچ سونے درختان پیارے

راتیں قطب نظر آوندا سی بے نور ماہ انجمان پیارے
سر پیر توڑیں مل تیل کالا دکھن طرف نوں جائے خندان پیارے

صبح اٹھ سویلڑے غم کردا پھیر سدا سبھ پہلوان پیارے
چند ورشٹک تے ہور پہلوان نامی کھاڑا کردے وچ میدان پیارے

آئے بلی بلی سبھ ہو راجے کنس آکے لائیو ان پیارے
تتے نال گوالاں دے آن پہنتا دتی کنس نوں نذر نظران پیارے

ہویا اوچا آواز نقارہ یاند اجتھے کشتی کرن یلان پیارے
راہ بند کیتا کھلے پھیر ہاتھی اگاں پچھاں نٹ کے بھی جان پیارے
فیلبان نے فیل نوں پیلیا ہے فیل ڈریا کرشن نوں کھان پیارے
فیل ڈریا پھیر جو زور کر کے کرشن پکڑے فیل دی کان پیارے
کرشن کھاونے نوں فیل ڈریائے کرشن فیل نوں مار مکان پیارے
خون فیل دا بدن تے سوہوندا سی رنگا رنگ لکیر نشان پیارے
دیکھ مکھڑا انور جمال دا خلقت دیکھ ہوئی شادمان پیارے
گوال آکھدے کرشن جی وچ جنگل کشتی کردا سی گود کان پیارے
ماریا کبلا پیر بھی زور سیتی رکھے زور الف فیل توان پیارے
کرشن کہنب بھی ہار میدان ٹریا لگا دل چندور ترسان پیارے
دو ملیں ہار دن پھر امیدان اندر دیکھن لگ تماشہ جہان پیارے
کے تال چندور ست کھیل پے بھی کشتی ونگ تے دالگان پیارے
کرشن ہے چھوٹا کنس پاپ کیتا لوک دیکھ کریندے استھان پیارے
مرد عورتاں کرن بچار ایہو کیہی آکھدے کرشن بھگوان پیارے
کنس آکھدے دشٹ اوتار ہویا محض نہیں بہادر دقان پیارے
سانوں ہے ادھرم بھی دیکھنا ایہہ ٹھٹھیاں پے ہووداں نگان پیارے
ماریا اک چندور بھی کرشن تائیں کشتیاں کیتیاں نے جشان پیارے
اودوں مشتک نوں بلرام تا خون کڈھیا اندوہان پیارے
اتے جبل نوں ہر دتا وچے نسد وانگ نسوان پیارے
وچ غم دے کنس بھی ڈب گیا لگا بیٹھے وانگ انزان پیارے
کنس پکڑ تلوار بھی مارنے نوں کیتا بال بیٹھا الان پیارے

کرشن دیو بلرام آواز سن کے آئے شہر دی طرف ذیشان پیارے
فیلبان نوں کرشن آواز کیتی راستہ چھڈ ساڈا اجلامان پیارے
کرشن آندیاں فیل دی سونڈ پکڑی چند قدم کھچیا پچھان پیارے
بعد ساعت دے جد بھی ہوش آئی فیل اٹھیا لاتران پیارے
لت مکیاں مار بیجان کیتا پٹ لے بھی دو دندان پیارے
کرشن دیو بلرام میدان جا کے بیٹھے چڑھ کے اوچے منچان پیارے
کرشن دیو نوں دیکھ چندور کہندا کشتی کرن دا کر سامان پیارے
کرشن آکھدا میں کم زور لڑکا کشتی کرنا کم جوان پیارے
آ وچ میدان دے کرے کشتی بال ہو نہیں پنہان پیارے
مشتک نال بلرام دے کرے کشتی بلی وچ بلرام مستان پیارے
بدن وانگ سنگین چندور رکھے بازو موگرو وانگ شتران پیارے
دیکھو کرشن جی آپ نوں آپ کہے ہوا استول خونریزان پیارے
کرشن سال سولاں خورد سال بچہ او بھی پہلوان کلان پیارے
کئی آکھدے باپ دے پتا نوں کرشن مارا کرن بیان پیارے
آپس وچ کرن گلاں دعوت کنس دے پاپی جاویدان پیارے
کرن کشتی کرشن چندور ایتھے دیکھو دنگ ہوئے انسان پیارے
غصہ کر کے پکڑ چندور تائیں چند کندہ زمین وچ گان پیارے
دگا زمیں تے جند ہوا ہوئی دیکھ خلق ہوئی فرحان پیارے
اتے مشتک چندور دی موت کولوں کنس غم کھادا ہیبان پیارے
مار کرشن بلدیو نوں ساعت اسے کنس فوج نوں فرمان پیارے
کرشن پکڑ کے کیس کنس دا گھر وچ کھچ کے زمیں پٹکان پیارے

کیتی لتاں دے نال بھی خوب بالش چند کڈھ کے جنت پہچان پیارے — کنک نام تے ہور بھی اٹھ کہندے بھائی کنس دے خوب پچھان پیارے
بلدیو اٹھاں نوں مار فناہ کیتا نامی وچ جہان عیان پیارے — لوک ویکھ کے صفت ثنا کردے جی جی کار بھی کرشن بولان پیارے
کرن منگلا چار سبھ مرد عورت کرشن خاص حلول یزدان پیارے — وسدیو دیوکے سن نہال ہوئے دکھ درد بھی سبھ وچھان پیارے
درشن پاکے کردے لوک استت ملکھ دیکھ کے خوشی گذران پیارے — کریں ہیو سیلیاں دستگیری منگے منشی نت امان پیارے

کشندیال منشی منگے نت خوشی نال رکھیں یادان پیارے

دربیان گریہ وزاری عورتان از مردن کنس بیت سیئم مشتمل بر ۱۹ مصرعہ

روون عورتاں ویکھ کے کنس تائیں کیتا تدھ نوں کیوں فناہ کرشن — اساں ماہیاں دے رنڈ کرنے نوں ہوئیاں خیر بے پیدا واہ واہ کرشن
ساری عمر دا کیا رنڈیپا نوں ساں نوں گھتیو عماند چاہ کرشن — جمدی دیوکی گھر نہ مول ساڈے کیوں کر دا اج تباہ کرشن
کدوں نال تقدیر وسدیو ہویا جس گیتڑا آن بیاہ کرشن — دکھاں ساڈیاں نوں کرشن ہو یا پیدا دم دم نکلے ساڈی آہ کرشن
ماماں مار کے بھلا توہیں کام کیتا سر رکھیو ر کلاہ کرشن — رہسن وچ مندیاں ماہیاں عمر ساری تیرے جینے دا ہیا لا اکرشن
کہر دکھ دتا اساں ماہیاں وساڈا نکلے سوال نہ ساہ کرشن — ساڈا راج سماج برباد کیتو ساڈے گھر ہوئے نج بخت سیاہ کرشن
ہوسی پھیر بھی کدوں ملاپ ساڈا کیتو ور ساتھوں نوں ماہ کرشن — ہے ہے کرشن ہے ہے کرشن کیتی مول نہ کجھ نگاہ کرشن
ساڈے شرم تے ننگ ناموس سارے نہیں چھوڑیا مرتبہ جاہ کرشن — اساں نوں مندیاں نوں مندیاں دم جاونا خواہ مخواہ کرشن
کون گر یگا ساڈری دستگیری کائی وسدی نہیں پناہ کرشن — اکے راج سماج تے دھن دولت اج رلیاں نال گیا وکرشن
جہڑی توہیں کیتی بچہ نال ساڈے ایہہ نہیں جے کوئی بھی را اکرشن — کیتا ماہیاں نال بھی خوب بھلا تیتھی کریگا کون وساہ کرشن

کشندیال منشی منگے نت خوشی توں ہیں میرا بادشاہ کرشن

دربیان ایضا بیت سی و یک مشتمل بر ۶ مصرعہ

استی پراپتی دو ہیں پٹرانیاں جی کنس نار رووں زار پیا — شہر وال پہن سیسے ہتھ مارن کہن اجڑی کوک پوکار پیا

رخ نال طماچیاں لال کیتے سبھ بلدائے وانگوں نار پیا
پٹ پٹ کے ہو بیہوش گیاں وناز میں دا رخ اگھاڑ پیا
زیور زمیں تے مار پٹکا ٹٹے ٹٹے گلدے سبھ ہی ہار پیا
جاری ہویا دریا ہی ہنجواندا کرن جان قربان نثار پیا
رو رو کے کرن آواز اوچا دتا ہجر کلیجڑا ساڑ پیا
پھیر پھیر دیکھن مکھ خاونداں دا نال شوق تے حب پیار پیا
رو رو کے گئی بیہوش ہوئیاں ہو گئیاں سکتے وانگ مردار پیا
کئی خاونداں دے اگے کرن زاری اکبار ہی کرو گفتار پیا
ہویا بال رنڈیپ ہی عمر ساری دا کھاں گھبرایا آن ہزار پیا
کون پچھسی آ ہے حال ساڈا تیرے باجھ نہ قدر مقدار پیا
ایہ حسن جمال کمال ساڈا تیرے باجھ ہی کس درکار پیا
خاک پاون سرِ سینے ہتھ مارن مکھوں کہن ہی گیوں اوجاڑ پیا
ساری عمر دا ہویا وجوگ سانوں ساڈی پچھسی کون اج خبار پیا
اسیں وی ندیاں دی ندیاں اوہ مرجاونا ہے زنہار پیا
ستی پر اپتی جا کے کنس اگے نوا روزار رون بسیار پیا
پیکے ساہورے جانہ مول ساڈی تیرے باجھ نہ کوئی ڈار پیا
ڈرن دیوتے جم گندھرپ تیتھوں اندر عجز کرے نمسکار پیا
اسیں ہوئے جا محتاج کیندے تیرے باجھ نہ کائی سار پیا
ساڈی نتھ سوہاگ دی ٹٹ پئی ہویا اکھیاں وچ غبار پیا
ہویا راج سماج برباد ساڈا ہویا غم نہ کجھ شمار پیا
اج دشمناں گھروں ہائیں ہوئے خوشیاں دل نے چار پیا

آئیاں عورتاں سنگے ہور ایتھے رلمل پٹن تاڑ و تاڑ پیا
کپڑے پاڑ کے سبھ لنگار کیتے لاہ سٹیا سبھ شنگار پیا
بیٹھ خاونداں دے پاس وندیاں نے یار یار ہی کرن دیدار پیا
پٹ پٹ کے وڈھیا ماس سارا جویں پھٹ جو زخم تلوار پیا
کونجاں وانگ کرلان تے کرن زاری ہنجوں وگدیاں نے بار بار پیا
کئی درد فراق ہی خاونداں دے مارن سینیاں وچ کٹار پیا
اکتاں سدھ نہ ہوش سریر کائی جویں بدلوں سخت بیمار پیا
اکبار ہی ہس کے پھیر سانوں کرو دلدار اوچار پیا
سکھ گذر گئے دکھ پیش آئے ساڈا کون ہوسی مددگار پیا
کون ونڈسی آ کے غم ساڈا تیرے بن ہوئیاں خاکسار پیا
وڈھن ٹکڑے ماس دے بدن اتوں تا چرم ہی سبھ اوتار پیا
پھیر ہوسی کدوں میلاپ سانوں ایہہ دسدا ہجر پہاڑ پیا
ساڈی کرسی کون ہی دستگیری لیسی کوئی نہ سدھ ہی سار پیا
اس غم تے درد عذاب کولوں ساڈا جیونا ہویا دشوار پیا
نال حب پیار دے پھیر سانوں کر میٹھی گفتار یکبار پیا
تیرے جیندیاں سی سبھ راج ساڈا شرق غرب جنوب یار پیا
اج رلدی لاش ہی خاک تیری اسیں دیکھ ہوئیاں لاچار پیا
لکھیا لیکھ تقدیر دا کون میٹے کیتا اس تقدیر خوار پیا
ساری عمر دا ہو یار نڈیپ سانوں ساری عمر دا لگا آزار پیا
یکبار ہی ہس گفتار کیجے پھیر دیکھیے رج رخسار پیا
نند گھر سد ہو دے بہت خوشی ہو خوشی توں باغ بہار پیا

کون کرشن دے ہتھوں بھی بچیائے کرشن نال کیتے کازار پیا
ہیوں گربہ ہنکار دے وچ سدا کرشن وشنو خاص اوتار پیا
راون وَیر کیتا اُس مار دتا اوتھے رام دا روپ بھی دھار پیا
ہرکشف نوں اُس نے مار یائے ہو روپ دہراہ اظہار پیا
ہتھ چا پہاڑ گوال رکھے جدوں اندر نے کیتی امطار پیا
اجامل تار سودا ماند کھاتے دن تالے بھیلنے دی اوکنار پیا
اج بخت تیرے تینوں ملک دکیتی ہتھوں کرشن سیوں کا زار پیا
ہوئے غم دریش ہمیش ساڈے ساڈا جیونا اب نکار پیا
ایہ جیونا خواب خیال سفنہ کوڑ وسیہہ پرپنچ پسار پیا
کرشن دے تسلیاں ملیاں نوں کیتا غم توں برکنار پیا

کہیا پاپ دا مول نہ منیاں تیں کیتا نیک کوئی کردار پیا
تین لوک بھی کرنے جاپ سدا کیتی اسدے نال پکار پیا
پرلاد واسطے روپ نرسنگ ہویا ہرنا کشش نوں مار شکار پیا
گج تندوے توں اس چھوڑایا اُنے گرڑ دے ہو سوار پیا
دھنے جٹ نوں دیدار پتھروں ہنڈی نرسیدی دی تاری پیا
جس گل نوں رکھی بھی جاپ کردے تے دھونیاں لگ کے غار پیا
دتا کرشن ویکنٹھ بھی دہام تینوں ساری عمر دا سکھ بچار پیا
گیا کرشن جی ماسیاں پاس اوتھے اپ کرو دہیان کلتار پیا
غم چھوڑ کے مرہم پچھان لیہے خاص دلنوں طرف پیار پیا
کشندیاں منشی منگے نت خوشی عاجز تائیں منوں وساریا

دربیان تخت نشستن اگرسین و رفتن کرشن دیو و بلرام در شہر کاشی جہت حصول علم ہیت سی و دو مشتمل بر ۱۴ مصرعہ

ہرگاہ شود بیدار طالع ہوندے نیک سبب بھی آ پیاے
بعد ازاں بھی قبلہ نند تائیں کرشن ٹور یا گھر دے دا پیاے
قشقہ شاہی دتا اگرسین تائیں سدیاں قدر تاں نے انتہا پیاے
حسب مرضی کرتوں راج نانا کرشن مکھ نوں تاستا پیاے
نیکو کار دستور ارکان کیتے دتے نانے دا گے بنا پیاے
شد بخت طالع بیدار کبجاں گھر کرشن گئے اسدے دہا پیاے
شد بخت بلند اقبال طالع ہویا کرشن دیدار لقا پیاے
باز بار کرے شکار کبجاں گھر کرشن تاں قدپیاے

گاہے کار دشوار نہ پیش آید دیندا رزق تے روزی پہنچا پیاے
اسپ فیل تے دھن بھی مال دولت دتے نال خزانے لدا پیاے
اگے پیر کیتا اسنوں جیس اندر کنس کاشتہ لیا اوٹھا پیاے
نزد تو نہ آید در پیش دشمن تیند ے دیوان اوہ دا پیاے
کن ہمہ تدبیر ارکان شاہی عہدہ کبجاں دا کران وفا پیاے
کیتی جان نثار قربان ساری کبجاں کیسی عجز دا پیاے
گل سان شگفتہ ہوئی بدنوں تن خوشی تولیا افزا پیاے
ہفت ور شبان بھی گھر کبجاں کرشن تے ہے خوش خفتا پیاے

ہوئے بخت خفتہ بیدار سدے کرشن دے تا گھر جا پیارے
ویکھ کرشن اکرور خوشحال ہویا ہویا خوش جوج دے رہا پیارے
بار بار کرے استت ادب سیتی بار بار چمیں کرشن پا پیارے
زہے آوری ہم تشریف کرشن کیتا بخت بھی مرحبا پیارے
مائی باپ نوں آپ آداب سیتی متھا ٹیکیا سیس نوا پیارے
ہتھ جوڑ کے کرشن ثنا کردا والدین چمن چشما پیارے
چند سالاں غم الم سارے کرشن دُکھیاں تے بھلا پیارے
دتا دکھ تے درد بھی کنس تساں ایہہ ہم کشتہ محبت دا پیارے
عوض ماں پیو دا لے فرزند سوئی ورنہ جان کپوت بلا پیارے
پائے دوزخاں دے وچ عذاب سدا بخش کرے نہ مول خدا پیارے
بار بار کرے کرشن عجز زاری ہتھ جوڑ کے منگے دعا پیارے
دین بکھ تُوں سیّات علیم نداں کوئی تدہ نہ وچ خطا پیارے
گنہگار بھی گو وی بھی اپنے نوں لیا جلد ہی کرشن بلا پیارے
رسم ریت آبا اجداد سیتی جنہوں کرشن لیتے گل پا پیارے
جدوں کرشن بلدیو زنار پایا ہویا منگلاچار صدا پیارے
ہوئی عیش نشاط وسدیو تائیں گل سہان شگفت کھڑا پیارے
ہوئی حب حصول بھی علم سندی کرشن تائیں دے تا سیکھا پیارے
کر حکم حصول بھی باپ کولوں شتاب دل بھی کر صفا پیارے
اک پنڈت سندیپنی نام کہندا آہ عمدا دانا یکتا پیارے
کرشن گو وی بھی جا کے دوار یا وکھ نظر دتے سر پا پیارے
آدم روپ ویدھا رکے ساتھ لیا علم کجھ داکوک دکھا پیارے

زاں بعد گئے درپیش چاچا سدا نام اکرور دانا پیارے
کرے جان اکرور قربان جنداں عجز عاجزی ہتھ ثنا پیارے
تن دے رجا مہ جان بدن اندر از باعث نہ خوشی سما پیارے
والدین دی خبر نوں لین کرشن تُریا اکرور جدا پیارے
والدین بھی کرشن نوں حب سیتی لیا گھٹ کے نال لگا پیارے
ماضی حال کچھ رنج سندا پاس کرشن نوں لیا بٹھا پیارے
کورنشات تسلیمات کر کے کرشن عرض کیتی اک جا پیارے
ہوندے ہیں من تولد نہ گھر تساں ہوندا دکھ نہ دوچرا پیارے
مطابعت کرے فرزند کہیا مائی باپ نال دغا پیارے
مائی باپ گئے کرشن عرض کردا میری کرو خطا عطا پیارے
والدین بھی بہت خوشحال ہوئے لیا کرشن نوں گل بھی لا پیارے
لکھیا روز ازل دا کون میٹے دے کون تقدیر مٹا پیارے
ہتھ جوڑ وسدیو نے عرض کیتی جنہوں کرشن دے پھیر لیو پیارے
رکھے روز سعید شمار جنگا کیتا جنہوں دے پھیرا دیا پیارے
کیتی عام خیرات وسدیو جنہاں بخش پیر فقیر گدا پیارے
رکھی ادب سیتی کیتا چار خفت گئے خوشی دیناں سدا پیارے
جیکر امر ہووے گرداں علم حاصل والدین دی ہی جو رضا پیارے
کرشن جا پہنتا وچ شہر کانشی لیا پنڈتاں نام کچھا پیارے
سیوہ علم اندر رکھے واقفی اور راز دلاندے دے بتا پیارے
کیتے علم سیکھے اس تھیں بیدا پھیر داعیب بدلا پیارے
چوکھ روز اندر چوکھ پڑھیا ہویا مرتبہ دون سوا پیارے

چار بید تے جوتش پران پنڈت نے کرشن نوں سبھ سکھایا پیارے
ہور علم بھی شستران ستر اندا لیا خوب زبان لکا پیارے
گورو گروجی حکم جس بات سنا لیا ول نظر میں اوہ بچا پیارے
موبا پوت سمند کنار بیڑا او جیوندا پھڑ لیا پیارے
پونچے جا سمندر کنار جلدی بیٹھا گرو دا ہتھ پکڑا پیارے
ہتھ جوڑ سمندر نے عرض کیتی لیا میں نہ کوئی لکا پیارے
کرشن وچ سمندر دے وڑ گیا راکش مار یا خوب ٹہکا پیارے
باہر آ کے جم تے چڑھت کیتی کیتا شنکھ دا اُٹھے ندا پیارے
جم دیکھ کے ماجرا دوڑ جان آیا کرشن دے چلد سر نا پیارے
کرشن آکھدا گورو دا سے لڑکا ورنہ تدہ نوں دیو مکا پیارے
راضی ہو کے گورو اسیس دتی فتح مند ہو ویں برا عدا پیارے
مائی باپ اگے جا کے ٹیک متھا درد غم بھی دتا ونجا پیارے
دیکھ دیکھ کے خلق نہال ہوندی پیر ہو کے جھیر پڑا پیارے
کیتا علم تحصیل بلدیو نالے لیا کرشن جی سنگ لا پیارے
جدوں کرشن تحصیل سبھ علم کیتے لو دکھنا گورو سن بھا پیارے
گورو زوجہ دی طرف نگاہ کیتی دلخواہ سوال اُٹھا پیارے
کرشن سن بلدیو بھی رواں ہوئے رتھ لیا بھی جلد چلا پیارے
تیر نار دا چھا کے زہ کیتا ورنہ تدہ نوں دیو جلا پیارے
شنکھ نام راکش وچ رہندا سے اسدا انہیں جو کجھ پتا پیارے
راکش مردیاں پیچھی شنکھ ہویا لیا کرشن جی ہتھ اٹکا پیارے
سن شنکھ آواز سبھ دوزخی جی گئے سبھ گناہ بخشا پیارے
ہتھ جوڑ کے کرشن دی کرے استت میری کیجیے معاف خطا پیارے
جم لیا لڑکا دتا کرشن تائیں کرشن گورو نوں تا پھڑا پیارے
کرشن ہو رخصت بلدیو نالے آئے خود وطن متھرا پیارے
زاں بعد گئے ملاقات نا خوش ہوئے نے دیکھ وزرا پیارے
نشنیاں ادلیا رام منشی طلبے خوشیاں فضل فرما پیارے

در بیان رفتن اودھو در شہر گوکل جہت دریافت حال احوال گوپیاں بیت سی و سہ مشتمل بر اہم مصرعہ

ہر گاہ سعید چوں روز آید رب تیک سبب بناوندا ئے
دن رات بھی کرشن دے ہجر کولوں گوکل شہر تمام کرلاوندا ئے
کرشن کرشن دا کرن سیاپا اک کرشن خبر نہ پہنچاوندا ئے
مائی باپ تے گوپیاں خبر کارن کرشن اودھو نوں سد بلاوندا ئے
دلدین گے کریں تجھ میرا [illegible] گوپیاں نوں سناوندا ئے
جدوں ہجر دی آتش بھی تیز ہوندی تب وصل پیغام پہنچاوندا ئے
کرن گوپیاں نت رلا پچھاں ہجر جشودا ستاوندا ئے
آکی کرشن نوں جوڑ دل ند پیار گوپیاں رلیاوندا ئے
دیکھ دیکھ تسلیاں گوپیاں نوں کرشن کہتوں پیا سمجھاوندا ئے
[illegible] ہاتھ اودھو نوں خبر گوپیاں دی لین جاوندا ئے

رخصت ہو ٹر پہنچا وچ شہر گوکل رنگ روپ بھی کرشن سوہاوندائے
پچھے نند جسوداں بھی صحت بدنوں کرشن منوں بھی ساڈوں بھلاوندائے
اودہو آکھدا کرشن جی عجز سیتی ہتھ جوڑ پر نام الاوندائے
اودہو روپ بجنسی کرشن دسے لوک ویکھکے کرشن جتاوندائے
کہتوں چندر اپھیر اکرور آیا ساڈے من نوں مول بھاوندائے
اہتاں ہے اکرور بھی سخت پتھروں کدوں تام اکرور سداوندائے
اسدے ڈٹھیاں دل دیاں ہووے گولی بدن وچ چلاوندائے
دیکھ گوپیاں تنگ بھی وٹپ سدا جنس کرشن دی نظر دکھاوندائے
جدوں پاس آیا دیکھ غور سیتی کرشن سخن زبان ہلاوندائے
تدوں سمجھیا بھیجیا کرشن جی ایہہ شکر کرشن جی بیلو فرماوندائے
بھرن مٹھیاں چاہیاں کرن اودہو دس کرشن ساڈا کدوں آوندائے
لیگیا اکرور بھی کرشن نوں ویری ساڈے نال اودغا کماوندائے
اودہو آکھدا رکھو بھی دل محکم کرشن آئیکے درد مٹاوندائے
پھیر پھیر پوچھن آوے کرشن کدوں ساڈے سنگ بھی کدوں ٹکاوندائے
میں جائیکے کرشن نوں ٹور دیساں کرشن نہ رہ دیر بھی لاوندائے

رتھوں اُتر کے نند دے گھر گیا خیر خبر بھی کرشن سناوندائے
سچ سنئے اودہو گئے بات ساڈوں کرشن مکھڑا کدوں دکھاوندائے
سن خبر جسوداں بھی خوش ہوئی نند دردتے دکھ ونجاوندائے
دیکھ گوپیاں تھر رنجید ہویاں ساڈوں پھیر اکرور دکھاوندائے
کنس مار کے ہوتیاں کرے ساڈوں جکھا کنس دے نال ملاوندائے
کدوں پھیر آیا ساڈے مارنے نوں تیر سینیاں وچ لگاوندائے
جوق جوق بیٹھے جتھے گوپیاندے اودہو جی ایتھے ترت آوندائے
آئے کرشن جی ملنے ساڈڑے نوں رب جھوٹھ بھی آپ جھٹلاوندائے
اودہو آکھیا بھیجیا کرشن منیوں سو کھ خبر پیغام سناوندائے
پوچھن گوپیاں حال بھی کرشن سندا ہجر کرشن دا نت ستاوندائے
اودہو دس بغیر بھی کرشن ساڈے کیہڑے نال او جی پرچاوندائے
جیسی کیتی اکرور بھی نال ساڈے ہر کوئی کیتا اپنا پاوندائے
دکھ درد فراق تے ہجر ستاں کرشن آئیکے جلد مٹاوندائے
اودن کہڑا اودہو آوسی جے کرشن مصلدا آب پلاوندائے
بار بار تسلیاں کرے اودہو پیش گوپیاں دے جس گاوندائے

کشن دیال منشی منگے نت خوشی ہتھ جوڑ کے پاپ بخشاوندائے

دربیان درد فراق گوپیاں از ہجر کرشن دیو بیت

سی و چہارم مشتمل بر ۲ مصرعہ

اودہو سن توں درد فراق ساڈا دل چاہندے اودم گردھ	شب خواب نہ روز آرام ساڈوں نت درد فراق بھی غم گردھ
آتش ہجر دی ساڈڑی ساہ جیہی ہائے پچھم گردھ	جھٹ بلا ایہہ گیا تن دی اگ بلدی وچ جسم گردھ

کھان پین ہے گیا نسیاں سانوں ہوئی جمع خوراک الم گردھر
اسیں گوپیاں مر کے خاک ہوئیاں تینوں آوے نہ مول شرم گردھر
لئے مل خریدھی تدہ تائیں جیکر رہے بھی کوئی درم گردھر
اودھو دس کرشن کدی یاد کیتا ساڈے دل وچ بھی بھرم گردھر
سانوں جب بھی اسدے ملنیدی انتظار یر راہ چشم گردھر
یکبارگی ولوں بھلا بیٹھوں ساڈے دلدے وچ ورم گردھر
رہیا باقی نہ کوئی بھی ہور چارہ اکھاں مریئے کائی سم گردھر
تیرا ذکر تے فکر در پیش ساڈے خشک ہو گئی زبان تے فم گردھر
کدی آکے دہ دیدار سانوں معاف کیجئے سبھ جرم گردھر

نکلے منوں نہ بات گفتار کائی ہوئے سانس ساڈے اب تم گردھر
پریت لا کے کیجے ریت دوجی ہویا ہجر دا بہت ستم گردھر
پریت لا کے منوں وسار دینی کوئی ہے نہ ایہہ دھرم گردھر
صبح شام ہاں مسافر اسیں ولوں ہے وین مول نرم گردھر
اک شوق دی محل نہ بہن دیندی تیرے ہجر دا بہت ظلم گردھر
ساڈی جند بے شرم نہ نکلدی ہے توڑ چر آور اجیہ جرم گردھر
جنہاں چین وانگوں گھتے نت ساڈا اوہ دن ہووے کم کم گردھر
رہے روز تیندر بھی شوق سندا ساڈے سینیاں وچ گرم گردھر
کشن دیال منشی منگے نت خوشی مہربان ہو کے کرم گردھر

دربیان ایضاً بیت سی و پنج مشتمل بر ۷۰ مصرعہ

گوپیاں روندیاں دے فراق سیتی اودھو لا ہو نہ کیوں بھی نال کرشن
برہوں لا کے منوں وسار بیٹھوں ساڈی جان ہوئی پائمال کرشن
ایہہ راہ نہ دوستی دوستاں دا پریت لا کے کرن زوال کرشن
راجہ سوئی جو عدل انصاف کرے نیک نیت ہووے نیک چال کرشن
دختر سوئی جو زیر نگاہ دیکھے کرے نہیں بہتی قیل قال کرشن
سانوں خبر نہ تینڈے حال دی ہے کیتی اساں نہ کجھ سنبھال کرشن
اساں واسطے کدوں اکرور آیا سخت جم ناتوں ساڈا کال کرشن
گئیاں ہاں کلیجڑا اساڈا ساڑ گیا اگ موا تیرا بلال کرشن
اوسخت اکرور بھی مرغ وانگوں گیا اساں نوں کر حلال کرشن
وطن چھوڑ کسی طرف ٹر جائیے آندا دل اندر ایہہ خیال کرشن

کیوں رس بیٹھا اودھو نال ساڈے وندا بربال گوپال کرشن
جیکر ہوئی بھی کائی تقصیر ساتھوں کرو معاف نہ کرو خیال کرشن
دوست سوئی جو غم تے درد ونڈے ونڈے سکھ تے دکھ دا حال کرشن
پتر سوئی جو باپ دی کرے خدمت رن سوئی جو ہووے اقبال کرشن
فقر سوئی جو کرے بھی صبر سدا کرے مکھ توں نہیں سوال کرشن
اووقت ہتھ بھی آوندا گیا اکرور نکال کرشن
گھت گیا وچھوڑا ایہی نال ساڈے گیا تھاندے وچ او ڈال کرشن
نظر آؤندے نہ مکھ جمال تیرا ساڈے آہ نکلے وال وال کرشن
جیئے وچ نہ رہیا بھی ماس ساڈے لاغر بدن جیوں تانگ ال کرشن
جیکر نالوں تیرے رہیں جا سانوں غرق ہو وئے وچ پتال کرشن

تارے گنندیاں گندری رہن ساڈی دی ان طول دوبھی سہال کرشن
اجی ندہٹر اندہٹر ابال چھوٹا پوت نندداکاہی تھی الکل کرشن
اچاچیت اکرو رہی واتنگ ہنپے گنگیا ہے ہجر دے جال کرشن
جان لبان ڈہائے بھی آن پہنچی ہو اساں ہجر وصال کرشن
دیگر بار ہوے خوشی پھیر ساں نوں جان خوش ہو دینا لال مال کرشن

لوک آکھدے سدا شہر گوکل لیکن باجھ تیرے ہٹر تال کرشن
یکبار بھی اساں بیچاریاں نوں درشن دیکیے کرنہال کرشن
گھر بار بھی بن ویران تیرے دختر پسر دی نہیں سنبھال کرشن
کر لطف دی پھیر نگاہ ساتی سن عرض تے ہو دیال کرشن
کشندیال پسر لیلارام تائیں خوش رکھناں سدا ہو دیال کرشن

دربیان ایضاً بیت سی وشش مشتمل بر ۱۴ مصرعہ

اودہو آکھدا صبر بھی کرو تسیں آسی تساندے حاضر حضور گردھر
سن گوپیاں کرن وِلاپ چنداں تپیا عشق دا پھیر تنور گردھر
رہیا ہڈ نہ ماس وچ بدن ساڈے سینہ ہجر کیتا چور چور گردھر
جیکر ہوئی تقصیر بھی بخش ساں نوں یا توں حسن دا خود مغرور گردھر
میرے آکرشنا میرے آکرشنا ہوئے شوق بھی وصل وفور گردھر
تیرے باجھ تاریک جہان دسے ساڈے اکھیاں دے تینکے نور گردھر
ساتھی آشناماں ساتھی آشناماں تے لاوندے پور گردھر

کرسی نال میلاپ تے ساڈڑی ہی اوکہی تساں نوں پھیر منظور گردھر
گلاں نال اودہو سانوں ٹھگ ناہیں سخن بول ناہیں کوڑ کوڑ گردھر
لائی توبہ پریت بھی نال کسدے ساتھوں ایک تیا دور دور گردھر
کھان پین نہ بھاوندا بن تیرے چنگا لگے نہ کوئی امور گردھر
ساتھے آجلدی ساتھے آجلدی گوکل آتوں چلے ضرور گردھر
چند روز دا کر گئے گیوں وعدہ گئے چند بھی ماہ مرور گردھر
کشندیال منشی منگے نت خوشی خوشی نال بھی کر بھرپور گردھر

دربیان ایضاً بیت سی وہفت مشتمل بر ۳۰ مصرعہ

اکبار بھی ساں بیچاریاں نے گوکل آ شتاماں بنسی والیا او
سانوں حال احوال بھی سبھ واضح آ سبھا شتاماں بنسی والیا او
ساڈا غم تے درد بھی کود سارا آ شتاماں بنسی والیا او
ساڈا عیب گناہ سبھ دل کولوں چا بھلا شتاماں بنسی والیا او
بہشت جیہاں ویران آپ بھرا شتاماں بنسی والیا

او مکھڑا انور مہتاب والا آ دکھا شتاماں بنسی والیا او
گوکل آندیاں آندیاں اوہ نہ شہر وا شتاماں بنسی والیا او
تیرے ہجر بیتاب خراب کیتا گل لا شتاماں بنسی والیا او
تیرے ملنے دا ساں نوں کون دسے کوئی او پا شتاماں بنسی والیا او
ساں نوں ہجر عذاب بیتاب کولوں چھڈا شتاماں بنسی والیا

مرے او اکرورے گیا ساتھوں کر چورا شاماں بنسری والیا او
اکبار بھی آپ صاں والا آ پلا شاماں بنسری والیا او
اسیں رُٹھیاں رُٹھیاں نال تیرے آمنا شاماں بنسری والیا او
اسیں کرئے جا فریاد کیتے توں حکما شاماں بنسری والیا او
تیرے ہجر رنجور دل چور کیتا کیوں چھٹا شاماں بنسری والیا او
یکبار ہی منوں سارے بھُوں نہیں سیا شاماں بنسری والیا او
گوکل آندیاں تدھ بھجنا او کی حیا شاماں بنسری والیا او
لاہ میلدی گھنڈی بھی دِل توں کر صفا شاماں بنسری والیا او
روز شب دی پیش بھی ذکر تیرا نت ثنا شاماں بنسری والیا او
تیرے چرناں دی نت ہے چاہ سانوں ہے سہا شاماں بنسری والیا او

سانوں ستدر آواز بھی بنسری دا چا سنا شاماں بنسری والیا او
او دودھ دہیں مکھن گھنڈ کھیر سے سا ڈا لکما شاماں بنسری والیا او
تیرے باجھ ایہہ شہر ویران سارا بھیرا پا شاماں بنسری والیا او
ساڈی عاجزی غصہ بھی دل کولوں چا ہٹا شاماں بنسری والیا او
تیرے روپ سروپ چی الوپ کولوں ہے فدا شاماں بنسری والیا او
ساڈے عیب گناہ تقصیر اہنی کر عطا شاماں بنسری والیا او
او دہو بھل گناہ تقصیر ساڈی چا بخشا شاماں بنسری والیا او
اسے مہر تے کرم دی نظر ساتھے چا فرما شاماں بنسری والیا او
اسیں ہاں بہلاد دیدار تیرے کردوا شاماں بنسری والیا او
کشندیاں غریب دی بخش توہیں سبھ خطا شاماں بنسری والیا او

در بیان بعد تسلی دادن گوپیاں آمدن او دہو نزد کرشن دیو

بیت سی و ہشت مشتملبر ۵۸ مصرعہ

او دہو گوپیاں دے وچ بیٹھ گئے جی کرشن دیاں گلاں سمجھاوندا ئے
اندر کرشن دا کرو دھیان توسیں گھٹ گھٹ بھی کرشن کھاوندا ئے
جو نظر آوے سبھ کرشن دیکھو تدوں کرشن جلدی نظر آوندا ئے
آیا جبر آرام جید گوپیاں نوں او دہو کرشن دی طرف سدھاوندا ئے
او دہو دین سوغات ہتھ جوڑ ساڈی جبر اکرشن بھی تام سدواوندا ئے
دتی سبھ سوغات جا گوپیاں دی عجز عاجزی نال سناوندا ئے
ایسی مہر کیتی کرشن گوپیاں تے ٹھنڈ سینیاں وچ وسناوندا ئے
بعد ایام اکرور سنگ کرشن باندھاں طرف سجاوندا ئے

دستے حاضر حضور بھی کرشن سدا جو کوئی انتر دھیان لگاوندا ئے
ہزار کوس تے سجن دل اندر دشمن نیڑے دا دور پیا بھاوندا ئے
ڈٹھا گوپیاں انتر دھیان جس نے کرشن نال پیار بلاوندا ئے
آئیاں گوپیاں وِتر سوغات لیکے او دہو لے پلے اندر پاوندا ئے
او دہو ہو واں پہنچا شہر متھرا کے کرشن سیس نواوندا ئے
کرشن سنگ حال سبھ گوپیاں دا دکھ درد تے ہجر سناوندا ئے
سبھ درد فراق نال گوپیاں دے کرشن نہر حال ہلاوندا ئے
اکرور جا کے خبر لیا پاندواں دی بیٹر جیویں لیا ڈولاوندا ئے

ہوروان اکرور بھی کرشن پاسوں ہستنا شہر اندر جلد جاوندائے
مینوں بھیجیا کرشن نے خبر کارن نت خبراں اتھاں پچھاوندائے
وسو حال امنی سبھ اپنا جی پاس پانڈواں دے بیٹھاوندائے
اکرور گیا بھی پانڈواں پاس چاچے طرفوں کرشن نوں بلاوندائے
راجہ سوئی جو عدل انصاف کرے پوت سوئی جو باپ نوں بھاوندائے
جہڑا عدل انصاف نہ کرے راجہ او نرک دیوچہ سدا جاوندائے
سچ آکھیا تدہ اکرور مینوں میرا دل نہ بہار اٹھاوندائے
اکرور راجے توں نا امید ہو کے حال پانڈواں آن سناوندائے
اوتے وچ جوش دیوندا کجھ راجہ پیا کوڑ تے دہرہ کماوندائے
اکرور دے تسلی تے ہو رخصت کرشن تساں دکھ ونجاوندائے
سن حال احوال سبھ پانڈواں دا کرشن غم تے دردبھی کھاوندائے
کرسال تاس ہن جا کے کیرواندا کرشن سخن زبان چلاوندائے
کرشن مج وچ بیٹھا شہر متھرا دے لوک کرشن دا نام دھیاوندائے
ہویا ختم جو بھاگوت دسم پورا اگاں عقل نہ پہنچیا جاوندائے

ملیا جا کے پانڈواں ساریاں نوں خیر خبر بھی کرشن بتاوندائے
ہتھ جوڑ کے گیا پھر پاس کیتے طرفوں کرشن دے عجز پہنچاوندائے
کہہ پانڈواں دی نہ کجھ چاچا سخن بری جو وہن الاوندائے
اکرور آکھدا پانڈو بھی پوت تیرے تیرا پوت کیوں اونا دکھاوندائے
دے پانڈواں وند کے ملک سارا تیرا کہیا نہ کوئی ونجاوندائے
راجہ سن کے کہے اکرور تائیں تیرا آکھیا خوب سوہاوندائے
کر رہیا اکرور نصیحت بہتی راجہ ذرہ نہ خیال لیاوندائے
دسیں کرشن نوں جا کے حال سارا راجہ ساں نوں پیا ولاوندائے
اب کر مدد کرشن نال ساڈے راجہ دھرم نوں پیا الٹاوندائے
کرشن پاس اکرور جد جا پہتا پوچھے حال تے پاس بیٹھاوندائے
سماں آیا اخیر اب کیرواندا راجہ سبھ اولاد مرواوندائے
انتظام کر کے کماں دو جیاندا جلد پانڈواں دکھ مٹاوندائے
وہ بھاگ ہو اس نگر دے نام کرشن دا لوک سبھ گاوندائے
جدوں کرشن کیتی کرپا آپ جیتھے اگاں جوڑ میں میل ملاوندائے

کشن دیال پسر لیلا رام داجے سبھ بھل گناہ بخشاوندائے

درشنا نرائن جی سی ونو مشتمل بر ۷ مصرعہ

پرماتما تے بھوت کرت توہیں بھوت بھاونا رام بھگوان سائیں
پرکھوتم استھانواں تے کرشن توہیں ہاتو اوتم ساکھی پرچمان سائیں
رکھی کیش پدم ناتھ شانتا نوں آفرید ہن تے میں زمان سائیں
شتا تے پرجاپتی توہیں امر پرہبھو کر تان سائیں

بھوت آتمہ تے آوی پورکھ توہیں الشیر کشیو تے شری مان سائیں
پردھان پورکھ تے شیو سرب توہیں شرو الشیر سبھ جہان سائیں
کھیترگ تے دہاتا تے پوتر توں نار شنکہ شمبو توں یزدان سائیں
ہرگربھ بجوگ بہ مدسوں توہیں سنخلق اتے حکمران سائیں

مادھو کرشنو وشنو رام توہیں خور ماہ انجم درخشاں سائیں
وجہ رینا ویکرمیں پرانو توں اتے عاجزاں نوں ویں نا سائیں
پرانو چیستا بھو شرامر تا توں سبھ راز جانے پنہاں سائیں
سرب درشنا دیالا تے شانشو تا کچھ وی راہ عیاں سائیں
سدا ہا برکھا کپی یدو وید توہیں قدرت نال کہتا گیہاں سائیں
سہس راکھیا تے سہس پات توہیں سبھ نام احسن الانسان سائیں
پدم نابھا گوبند گوپال توہیں درختاں اندر رختاں سائیں
سدھ سادھنا تے دھرتی دھر توہیں ہما شیو کرے تیرا دھیان سائیں
پرجا بھوا جنار دن ہیں تحیں جنگل بار تے کوہ عماں سائیں
پرکاش اتھ امرتہ ہیں یہاں توں ہر ہر تے نگاہبان سائیں
دیو فتاشش بند مصور شیرا توں سبت ہیں گیان اگیان سائیں
سرانندو تے رو ہنو دیپ تیرا کیتے سجے سمند کوہ کان سائیں
ست دھرم پراکماں تے وسدو سوکیتیاں نوں بخش جہان سائیں
ششتے ساگر ماہند روشودھو توہیں ہر لت اندر یکساں سائیں
چیتر اتھ تے چیتر بھج توہیں صفت کرنہ سکے زبان سائیں
مہاں پدھی امو کھا تھ مہاں شکتی کوئی روپ نہ رنگ مکان سائیں
ہری کرشن توہیں ہری رام توہیں رر رہیم ہی بھگت مان سائیں
نرلیپ نردکھ جگدیش توہیں ہن پاپ نہ کچھ لگان سائیں
اتھے کسی نوں آد نہ انت تیرا جیہڑا کرے تیرا دھیان سائیں
میتھے زور نہ مان نہ زرزاری دگا آن تیرے آستان سائیں
ہے نام تیرا پست یاد مینوں بخش بھگتی اپنی دان سائیں

وید ہا آنادی سیروتیشرا توں وزی بلخ تے نور ساں سائیں
پربھو التیشر ابھر تا تے سروا توہیں تحیں ہیں نمانیاں دان سائیں
دھنو جنج وادی مہاں پتا توہیں ہیں اللہ رحیم رحمان سائیں
اکرماں آخم موں کرتگیا توں ہیں توہیں عالی شان سائیں
ہین بھرتا تے شری توا سہ توں انجم پر کیتا آسمان سائیں
ہرن نابھا گوبند گوپال توہیں زور آوراں وچ پہلوان سائیں
ست کرتا تے برکھ بھو وشنو توں ہر قدرتاں وچ پرہان سائیں
برکودر تے وجہ نا تھ توں ہر ہر توں ہیں کلان سائیں
دھیو جیتا تے سہس مہم وہرا توں توں جھیل تے ہیں بوستان سائیں
دشٹ ثاتے سدا ہا تھ توہیں تیرا جس بھی بہد بیان سائیں
پرشن اتھ تے وجہ بھنگ تہیں کریں ہیں آسمان گردان سائیں
وجہ دھرک آنکھیو برکھ بروا ہر ہر توہیں بلوان سائیں
سرب وقبھا نو تے آدتیا نوں تحیں ہیں قادر کریم توان سائیں
ورردہ ماتا تے سیتو بھی نام تیرا ہر تھے ہیں نگران سائیں
جیتا وجہ یو تے دامن دیپ توہیں وچ شام تے ہندستان سائیں
انتر جامی گوبند گوپال توہیں سرب بیاپے تے ہر ستھان سائیں
آدانت توہیں اول آخرین توں ہر تھاں ہوند گان سائیں
برہما شیو کرے نت صفت تیری عابد ہو نیاں تپ تپان سائیں
نمسکار سوامی نمسکار سوامی جاواں میں تیتھوں قربان سائیں
عجز عاجزی بہت اداسیتی رکھا عرض ہیں وچ قدماں سائیں
گرکے عجز داخست ربنا ظلمنا توں ڈیہل ماں سائیں

رکھیں امن امان اعضا میرے کوئی دکھ نہ رہے وکھان سائیں
اجامل تار سوداماں نسی کھاتند ان ہتیوں ہار دتے مہربان سائیں
آہلیا تاریا پیلاد دے واسطے توں ہیوں روپ نرسنگھ آن سائیں
راون مار نے رام وتار ہو کے سیتا گھر آندی شادمان سائیں
گج تندوے توں لیا چھوڑا جلدی اٹھ ساریا نامید جادکان سائیں
دشمن جٹ نوں تادیدار تیھڑاں بیر بھیلنی دے کیتے پان سائیں
ہندی رشی نے کینے جو کورسیتی سانول نکلے کیتے پروان سائیں
جویں تاریائی انہاں بھگتاں نوں الویں ہو میتھے مہربان سائیں
بخش عیب گناہ خطا میرے دیو دکھ نہ ایہ دوران سائیں
کانشی رام راجن رکھیں خوش سدا کریں جگت اندر حکمران سائیں

ویکنٹھ اندر کریں جا میری جیہڑا عالیاں توں عالیشان سائیں
جویں مہر کیتی سنگ نرہر تیاں دے ہنومان ہنڈواندا پاسا سائیں
کنس مارنے کرشن دا روپ ہیٹا خوش یوتے نے عالی بدن سائیں
گوالاں واسطے ہتھ پہاڑ چایا اندر دا توڑ ابھمان سائیں
میراں بائی دا جام بھی زہر سندا امرت پا کیتا سوادھان سائیں
سودھن یونوں گرم کراہ اندر کیتا نیک ہو نقصان سائیں
دکھ بھکھ دے دتے بدلا اسنوں گنکا تاریا او عصیان سائیں
میرے بار کیوں اتنی دیر کیتی عاجز تائیں نہ کر نسیان سائیں
تیرے سرن آیا تیرے سرن آیا خادم اپنا چا پچھان سائیں
کشندیال منشی آیا سرن تیرے جنم مرن دا توڑ زندان سائیں

درشنا نرائن جی بیت چہل مشتملہ ۵ مصرعہ

جس ول جاواں ملے نہ آدر مڑ تد ہی ول آواں شام
تیرے باجھ نہ کوئی حاکم کسنوں داد سناواں شام
در تیرے تے کھلا سوالی پا بھچھیا میں جاواں شام
سدنا تاریو جنم قصائی گنگا توہیں نے تاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

تیں بن اوٹ نہ کائی سبھے سرن تیرے میں آیا شام
اس عاجز بندے ماندے تائیں غم کیوں درد دکھایا شام
جاں جاں مجھکو بھیڑ پڑی ہے تاں تاں دکھ ونجایا شام
در تیرے تے کھلا پکاراں سن توں میری زاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

سرن پڑے کی لاج رکھیں پربھ جو کوئی سرنیں آوے
در تیرے تے بندہ سوالی پا بھچھیا گھر جاوے
جو پربھ تیرے سرنے آیا خالی کوئی نہ جاوے
پیپا تے اجامل تاریو ہیں تیتھوں ملہاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

اوگن ہار کوئی گن ناہیں دامن پکڑیا تیرا شام
بخشن ہار توہیں پربھ میرے تیں بن میرا کہڑا شام
ترس کریں تا جیواں پربھ جی پار لائیں بیڑا ایہہ شام
دیون کے سن عجز شتابی ماریو کنس ہنکاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

میں اوگن ہار تے توں بخشند انت میرے عیب کجیندے شام
اب نہ دیر لگائیے پربھ جی جلدی سکھ توں دیندے شام
جد اتے مشکل پیش جو آوے تدوں ور کریندے شام
چرناں نال آ لہیا تاری کبجاں خاص بیچاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

کر نظر کرم دی سائیں اسیں بھی تیرے بندے
غم تے درد ونجا بندے دا گلوں لاہ دکھاں دے دھندے
بن مہر تیری دے رباہر توں اسیں مندے
اب دہ خوشی تے میٹ غمی نوں نت کر شکر گذاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

بڑے بڑے توہیں پاپی تارے مینوں دیا وسار
کانشی تے کر نظر کرم دی پھیر نہ ہووے بیمار
وانگ نہاندے تار بندے نوں بندہ بھی لاچار
نت دعائیں منگدیاں رہا عمر گذر گئی ساری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

میں اوگن ہار ڈگا در تیرے تیں بن اوٹ نہ کائی
رگھبر کرشن جانا تب تینوں تیں پیڑ میری مٹائی
جلدی کر نظر کرم دی اب کیوں دیر لگائی
کانشی تے کر نظر مہر دی کر توں فضل ستاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

سبھے اوٹاں چھوڑ کے ہیں ملیا تیرا در
اب نہ دیر لگائیے پربھ جی کر توں کرم نظر
فضل کریں تاں جیواں سا ہنیں بندگی نہیں زر
بڑے بڑے توہیں پاپی پربھ جی تارے لکھ ہزاری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

توں نہ رسیں رستے جگ سارا میں پکڑے تیرے چرن ربا
کانشی تے کر نظر کرم دی میں آیا تیرے سرن ربا
اب نہ دیر لگائیے پربھ جی نام تیرا دکھ ہرن ربا
چور اوچکے تارے تیں نے قدرت بے شماری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توہیں کرشن مراری

کشندیاں عاجز دے تائیں منوں نہ وسار ربا
سبھ غم تے درد بھی دکھ اندیشہ دور کریں یکبار ربا

کانشی ارجن رکھیں سُکھالے خوشیاں کرن بہار ربا
دور کریں توں جلدی ربا غم تے بیقراری

سنکٹ کٹ میرے جلدی پربھ جی توں ہیں کرشن مراری

در ثنا شیو جی بیت چہل و یک مشتمل بر ۴۲ مصرعہ

نین تین تے مستک بھی چاند سوہے لساں ہو نہ یاں نے گنگ دہار شنکر
کھاویں اک دھتورہ تے بھنگ بوٹی سندے بیلد اہیں سوار شنکر

رکھیں مڑھی مسان مکان توہیں لائے کوہ کیلاس دربار شنکر
کیسے سندر بھبوت بھی بدن سوہے گل منڈ سوہندے ہار شنکر

سنگ گورجاں سوہا بھی نال تیرے ہتھ سوہے ترشول ہتھیار شنکر
برہے وشنو تیرا نہ بھید کوئی برہما وشنو خاص اوتار شنکر

کرن استت سنیاسی تے ہور جوگی جنم مرن کولوں لیویں تار شنکر
کند رجبہ گند ہرپ بھی کرن استت دیوی دیوتا لکھ ہزار شنکر

ایتیں جیہا نہ کوئی بھی ہور داتا منگیا در بویں نہار شنکر
تیرے سرن آیا تیرے سرن آیا عجز عاجزی بھی نمسکار شنکر

جویں مہر کیتی ہنوماں اُتے ارجند اس دا کٹ آزار شنکر
جویں راون نوں لنک بخشید کیتی ارجند اس تے مہر سپار شنکر

بخش صحت جلدی ارجند اس تائیں دکھ دور ہووے یکبار شنکر
ایسی مہر کیجے اس داس اُتے کدی ہووے نہ پھیر بیمار شنکر

دے سکھ تے دکھ و نجا اسدا ایہو عرض میری بار بار شنکر
جدوں ارجن نے تدہ نوں یاد کیتا خواب وچ دتا دیدار شنکر

اجہا جیہا ماں نے تدہ نوں یاد کیتا دیکھے دتا دیدار شنکر
ایتیں جیہا نہ ہور دا ایک کوئی زمیں کوہ آسمان یار شنکر

کانشی رام ارجن اُتے مہر کیجے ہر وقت ہونا مددگار شنکر
ہر وقت کریں میری دستگیری تیرے در تے میری پکار شنکر

رکھیں امن امان اُعنا سبھ جیندیاں تیک کریں چار شنکر
جو سرن آوے تیتھیں پھل پاوے ڈبی بیڑیاں نوں لاویں پار شنکر

کرن دیو تے نت ثنا تیری بشر کرے بھی کون شمار شنکر
ارجند اس نوں بخش بھی صحت زودی کانشی رام جلد وزگار شنکر

اوکھے وقت کریں میری دستگیری آوے پیش نہ کم دشوار شنکر
کشندیاں منشی منگے نت خوشی عاجز تائیں بھی دیدار شنکر

در ثنا دیوی جی بیت چہل و دو مشتمل بر ۸۴ مصرعہ

جی اتی ما ہیشری ا...ی ... گر ... ہیں ... دیوا
... کو ... تیں پیروں کالی ... کالی ہین سدا دیوا

چندر آنی اندرانی تے وشنو لوک توں ہیں لکھمی ہیں منگلا دیوا
وندواسنے تے شول دھارنے توں تو ہیں یوگنی ہیں درگاہ دیوا
انے دھارنی تے کپالنی توں ہیں شبھنے ہیں اسکا دیوا
جوالا مکھی سد ستی تے نارسنگی تارو گرا ستت نتر لا دیوا
کاما کھیا تے برہمے سہس اکھے تینوں جیہڑ پیر فقرا دیوا
جہاں بلا مہودری گہور روپا راکش مار کے دین نسا دیوا
سیم موہنی تو ہیں سو ہا دیوی جودان بھون بھی تیرا شعا دیوا
میگھا شاماں ساوتری تجسی توں تیرا انت نہ آوند اکا دیوا
پربت واسنی وکتا کہر ہے توں ہند دھارنی ہیں رچتا دیوا
بھونیشری تے منس بھوجنی توں راکش مار کے دین اڈا دیوا
گہور رکتا تے بیر بھدر راکھے دیویں سکھ تے دکھ ہٹا دیوا
رکدنتا تے موت متی ہیں توں راکش مار کے دین چلا دیوا
کنک کالے تے رکتا مکھی توں میرا درد تے دکھ نجا دیوا
وارہے نے بھیروی روپ تیرا کرین بخش بھی بھنسا دیوا
جم دوتے تے تال کو مارے ہیں توں کرن بھجن بھی سنت سدا دیوا
جہاں چاندر بھیر ا ہیرے ننگھمی توں خوشی چین تے سکھ دکھا دیوا
بان آسینے تے پشتے وہیت ولنی راکش مار کے دین مکا دیوا
پدماوتی تے مالا دھارنے توں لکھیا بدبھی دین بدلا دیوا
نمسکار ماتا نمسکار ماتا تیرے چرناں توں جان فدا دیوا
عاجز ہو ماتا تیرے سرن آیا ہتھ مہر دی نظر فرما دیوا
دشمن چور کریں دکھ دور کریں سر دشمناں کی ہیں جدا دیوا

کوماری واراہی تارا ابھی توں ہیں شنکھنی ہیں کھیما دیوا
کاتیائنی تو ہیں ہیں جہاں گوتری تو ہیں گہا سنا ہیں چنچکا دیوا
سدہ داتی جلودری وشن مایا دھر دھارنی ہیں جیا دیوا
چنتنی تا ہیمنی تے کارا تیرے توں برہما کر دا انت ننتا دیوا
انند تا پورنا گنیشے توں تارے سبھ تر لوکی دہیا دیوا
ہری پریا پراجیتا نوں دیوی کراں عجز میں سیس نوا دیوا
رودرانی تپسنی چکر نے توں تینوں سمرن امیر وزیر ا دیوا
رودر مکھی تے مکت کیشا کہے ہیں توں آن کر بھجن تیرا لوک آ دیوا
کرودھنا بھیری در مکھی ہنکار توں تیر بلد نہیں انتہا دیوا
اتے داکنی ہیں نستا چہڑی توں منگیا دیویں جھولی پا دیوا
تر پورچنے تے بھیما روپ تو ہیں یوگیاں دی آس پچا دیوا
سدہ جوگی گنیشری چور کا توں مشکل منڈری سبھ ہٹا دیوا
گہور اموہنی تے یوگ یکتا توں درعیش دا جلد کشا دیوا
بھوت دامری تے مہاں جوگی ہیں توں تیری کانگرے وچ جا دیوا
شاہ گمری تے کرشن پنگلا توں ہو آپ توں میرے سہا دیوا
ننگ آسینی تے جگت دھارنی توں تیر بلدا نہیں تپا دیوا
چنتامنی سہیندر روپ تیرا پریت منڈری کرشن لگا دیوا
نمسکار کراں سبھ دیویاں نوں عجز عاجزی کر ادا دیوا
تیرے سرن آیا تیرے سرن آیا میرا دکھ تے درد ہٹا دیوا
جیندیاں تیک کریں محتاج کسد اکھیں اہن ماں عضا دیوا
کالشی رام رجن مکھ خوش تا کریں جگت اندر ادا دیوا

رکھیں شاخ در شاخ اولاد میری جتنے تیک ایہ خور سما دیوا
اتے عنقریب اس ضلع اندر کا نشی رام تبدیل کر لیا دیوا

کشندیال سپر لیہ رام تائیں جنم مرن توں پھیر چھوڑا دیوا

در بیان [illegible] بخشش نرائن جی گوید بیت چہل و سہ ۴۳ مشتمل بر ۸۶ مصرعہ

جیکر بھل ہوئی وچ تصنیف میں تھوں تیرا نام غفار ستار گردھ
لاعلم میں بید پران کولوں کم و بیش نہ حرف بچار گردھ

کم و بیش جو حرف تصنیف ہو تیرے نام دا کیا وچار گردھ
میری لج ہئی تیرے گل ربا بخشن ہار گردھر بخشن ہار گردھ

جھدے جاواں میں کرے نہ کوئی [illegible] تیرے دربار گردھ
تیرے باجھ نہ فیض رسان کوئی میرے نہیں مالی سرکار گردھ

کریں سبھ خطا عطا میری تیرا نام ستار غفار گردھ
جویں تار یائی اگے پاپیاں نوں میتھے مہر کیجے زینہار گردھ

کئی ہتے پاپی تیرے نام لیاں کہندے بید پران پکار گردھ
واہنگ اُنہاں دے تار غریب تائیں منشی عرض کرے بار بار گردھ

اسیں لگی نام تیندے رکھے نوں جلد لا بیڑا میرا پار گردھ
میرے یار کیوں اتنی دیر کیتی کر فضل میتھے جلد تار گردھ

میری دلی مراد حصول کیجے خوشی بخشیں مینوں یکبار گردھ
کر دور میرا غم درد ربا بخشیں خوشی دی جلد بہار گردھ

میں ہاں عاصی گنہگار ربا مینوں تقش نہ دلوں وسار گردھ
نہیں کرم تیرے کولوں دور کوئی اگے تارے نی لکھ ہزار گردھ

پر تاں پاس رکھیں ہمیش مینوں آوے پیش نہ کم دشوار گردھ
بخشیں بھگتی اپنی دان مینوں دکھ ہرنے نال پیار گردھ

ظالم ظلم توں میں بیہ ماں بابا آوے پیش نہ دکھ آزار گردھ
رہے ذکر تیرا درپیش مینوں نمسکار گردھر نمسکار گردھ

سنکٹ کٹ میرا جلدی جلد ربا ہوئیں مدد گار گردھ
رکھیں سبھ فرزند بھی خوش میرے سکھی بسن بھی لیل و نہار گردھ

اگاں بخشیں ویکنٹھ مکان مینوں جیہڑا اعلیٰ بہشت گلزار گردھ
مائی باپ تے ہور بزرگ میرے وچ سرگ رکھیں سدا سکار گردھ

تیرے کرم سیتی ایہہ کرشن لیلا دسم تائیں بھی کیتی اظہار گردھ
ڈیڑھ سال دے وچ تیار کیتی بھاگوت سنکے دلوں چار گردھ

اُنّی سو پنجاہ پنج ۱۹۵۵ سال کہندے بکرماجیت کر شمار گردھ
کرشنا پکھ تے تتھ بھی ستمی سی بیست ہفت ۲۷ تاریخ بھی [illegible] گردھ

کل بیت تتالی ۴۳ ہیں جوڑ کیتے کرشن لیلا بھی ہوئی تیار گردھ
اُنّی سو پنتالی ۱۹۴۵ بھی کل مصرعہ جمع کر کے لیا شمار گردھ

کشندیال سپہ لیلا رام داجی منگے خوشی تے امن قرار گردھ

5. ਕਰਜ਼ ਦਾ ਖਾਤਾ ਨੰ: ....

6. ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ/ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਿਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਏਕੜਾਂ/ਹੈਕਟੇਅਰਾਂ ਵਿਚ।

(ੳ) ਮੀਂਹ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ .. ..

(ਅ) ਖੂਹ ਨਾਲ ਸਿੰਚਾਈ ਵਾਲੀ .. ..

(ੲ) ਨਹਿਰੀ ....

(ਸ) ਦੂਜੇ ਸਿੰਚਾਈ ਸਾਧਨਾਂ ਵਾਲੀ ....

(ਹ) ਕੁਲ ਜੋੜ ....

9. ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ/ਯੋਜਨਾ ਲੇਖਾ

(ੳ) ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ....

(ਅ) ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੜ-ਅਦਾਇਗੀ ਰੁ: ....

(ੲ) ਉਚਿਤ ਮਿਤੀ ....

7. ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਕਰਜਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ :

	ਮੰਤਵ	ਵੰਡਣ ਦੀ
1.		
2.		
3.		
4.		

8. ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ (ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ)

10.

	ਸਾਲ	ਮੰਗ
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		

ਦੌਰੇ ਦੀ ਮਿਤੀ

ਗਲਬਾਤ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਨਣ, ਔਕੜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ।